Milliyet

ÇOCUK

ÖZEL SAYI

TEMMUZ 1982 ● 50 LİRA

Tarzan

ROMANLARIMIZ:

DEFİNELER DİYARININ BAŞKENTİ:

COCOS

BAY BRUHL'ÜN İNANILMAZ OYUN

Bilmece Bulmaca

SAYFALARI

ÇOCUK KİTAPLARI DİZİSİ

TEKE TEK

Tarihimizin şanlı,
doğru sözlü ve başeğmez
kahramanlarının
onur veren destanları.
Türk hikâyeciliğinin
büyük ustası
Ömer Seyfettin
en güzel hikâyeleri...

19.BASKI 288 Sayfa renkli-resimli ofset baskı
Lüks cilt ve kuşe gömlekli 150 lira

Bir Küçücük Aslancık Varmış...

Çocukların beğeniyle
okuyacakları en güzel
hayvan masallarını
Tarık Dursun K.
yeni baştan yazdı.

5. BASKI 288 Sayfa renkli-resimli ofset baskı
Lüks cilt ve kuşe gömlekli 150 lira

DİKKAT! "Milliyet Çocuk Kulübü" üyeleri üye no.ları ile birlikte 125 liralık posta pulu göndererek bu kitaplardan İNDİRİMLİ OLARAK ALABİLİRLER.

Çizgi-roman'ın Michelangelo'su

BÜYÜK RESSAM: HOGARTH

UZUN bir süre, derginizde iki serüvenini izlediğiniz Tarzan, gerek romanları, gerek filmleri, gerekse çizgi-romanlarıyla milyonları etkilemiş bir konuydu. Edgar Rice Burroughs'un "Maymun Adam" adıyla yarattığı bu tip, özellikle çizgi-roman haline getirilmiş biçimiyle sayısız insanı peşinden sürüklemiş, türlü yayın organlarında basımı yapılarak dünyanın tüm ülkelerine yayılmıştı. Bu başarıdaki en büyük pay, hiç kuşku yok ki "Tarzan"ın çizimini üstlenen ressama aitti.

Çizgi-roman alanının üç büyük öncü ustasından biri olan **Burne Hogarth**, 1937 yılında Tarzan'ı çizgilemeye başladığında 25 yaşındaydı ve daha önce önemsiz bir korsan serüveni ile 1935-37 yılları arasında "İki İzci"nin serüvenlerini resimlemişti.

1937'de Tarzan'ı çizgilemeye başladığında, kendisinden önceki Tarzan ressamı **Hal Foster**'in anlayışında sürdürdüğü resimlerinde, bir yıl kadar sonra kendi çizgileri ağır basmaya başladı. Kısa bir süre sonra da artık tümüyle kendine özgü bir biçim tutturarak kişiliğini buldu ve kendisinden sonra gelecek yüzlerce ressamın etkileneceği **Hogarth** oldu.

Ressamın çalışmalarına baktığımızda, çizgi stilinin geçirdiği tüm evreleri ve ulaştığı olgunluğu rahatça gözlemleyebiliriz.

Burne Hogarth, son derece titiz çalışan ve müdahale istemeyen bir ressamdı. Bu yüzden, çalıştığı yayınevleriyle sık sık anlaşmazlığa düşer ve uzun süre çizmezdi.

Bunlardan birisinde (1950) artık kesinlikle çizmemek üzere işten ayrıldığında, kimse bu ayrılışın 22 yıl süreceğini düşünmüyordu. Ama Hogarth kararlıydı ve 1972 yılına dek hiçbir çizgi-roman çalışması yapmadı. Yalnızca, dört süper baskılı anatomi kitabı yayımladı.

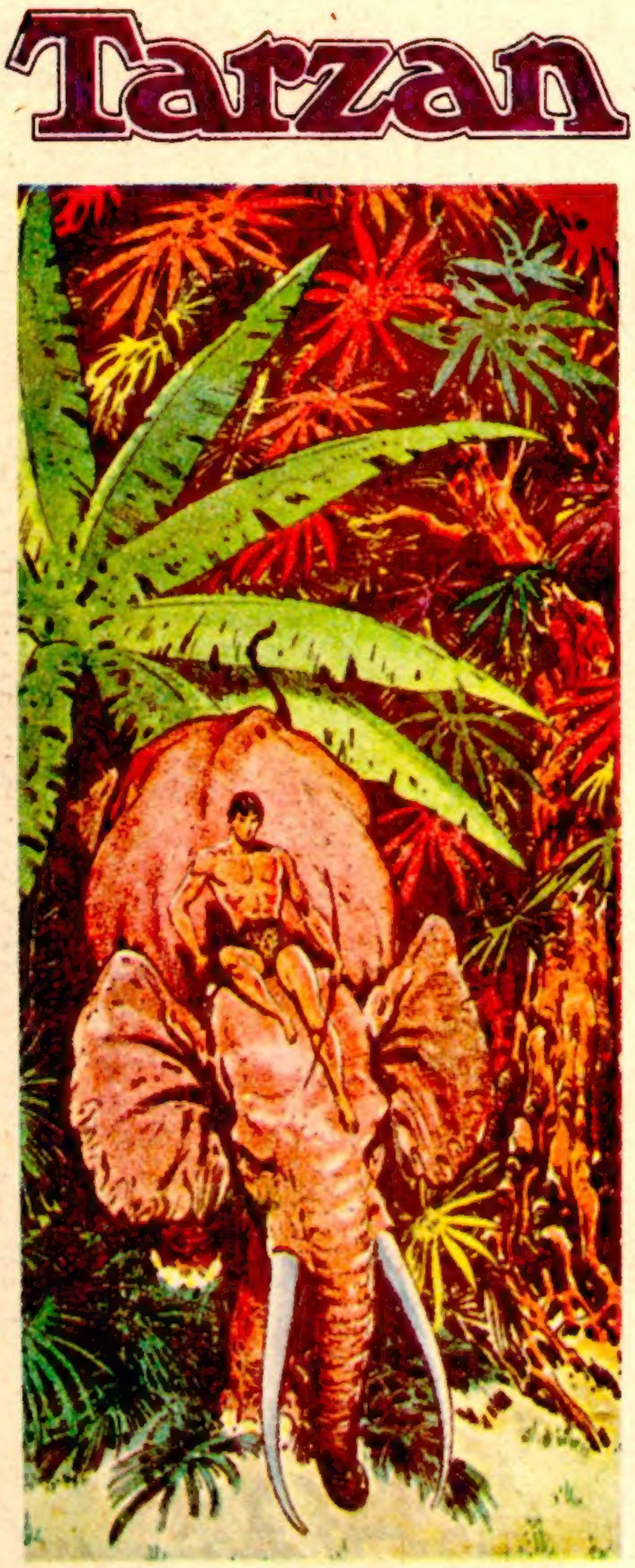

Daha sonraki dönemlerde birçok değişik ressam tarafından çizilen sayısız Tarzan albümü, çizgi-romanın Michelangelo'su sayılan Hogarth'ın birbirinden güzel resimlerle çizgilediği "Tarzan" serüvenlerinin kalitesine ulaşamadı. Bu nedenledir ki; her dönemde zevkle izlenen Tarzan'lar, Hogarth'ın resimleriyle oluşturulmuş serüvenlerdir.

HOGARTH'ı çizgi yaşamına döndüren olay, Avrupa'daki çizgi-roman meraklılarının bir girişimi oldu. Fransa hükümeti, 1966'da Paris'te açtıkları **"Çizgi Roman ve Dekoratif Sanatlar Müzesi"**ne Hogarth'ın yapıtlarını da almışlardı ve müzenin açılışına **Hogarth** da çağrılıydı. Kutlamaya, dönemin Fransa başbakanı ve kültür bakanı da katılıyor; **Hogarth**'ın, bir daha çizgi-roman yapmama kararı da, gördüğü bu ilgi karşısında yumuşuyordu.

Burne Hogarth, böylece yeniden çalışma masasının başına geçtiğinde altmış yaşındaydı ve tadına doyulmaz resimleriyle oluşturduğu iki Tarzan serüveniyle yine izleyicilerine sesleniyordu. İlk bölümünü 2. Özel Sayı'mızda okuduğunuz; ikinci bölümünü de elinizdeki sayıda izleyeceğiniz serüven; Hogarth'ın, bu 1972 çalışmasına ilişkindir. Hogarth'ın öteki Tarzan çalışması ise, 1976 yılında yayınlanmıştır.

Hogarth'ın 1950 öncesi özgün Tarzan resimlerinin bir tek sayfası, bugün artık 4-5 milyon lira değerindedir. O dönemde ise bu sayfalar pek önemsenmez, filmi alındıktan sonra atılırdı. Bu yüzden, artık birer tablo değerinde olan bu çalışmaların günümüze pek azı sağlam gelebilmiştir.

Derginiz, **"Milliyet ÇOCUK"**, bu Özel Sayı'sıyla, **"Tarzan-Maymun Adam"**ın serüvenlerini tamamlamış olmaktadır.

Bu serüvenden sonra, yine Milliyet Çocuk'ta 29 hafta sizlerle birlikte olan ve geçtiğimiz haftalarda sona eren "Tarzan-Çöl Yıldızı" adlı serüven de yine değerli ressam Hogarth tarafından resimlenmişti.

Bu serüveni de, özel sayılarımızda bir araya toplamak umudu ve esenlik dileklerimizle hoşça kalınız...

Milliyet ÇOCUK ÖZEL SAYI

Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına
Sahibi: **AYDIN DOĞAN**
•
Genel Müdür: **YEKTA OKUR**
•
Yayın Yönetmeni. **TARIK DURSUN K.**
•
Sorumlu Yazılışleri Müdürü:
MEHMET İLKORUR

Adres: Milliyet Çocuk Dergisi
Türbedar Sokak No: 8-Cağaloğlu.

Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış,
Milliyet Ofset tesislerinde basılmıştır.

Türkiye'de satış fiyatı 50
Kıbrıs'ta 65.- TL.

Yıl: 1 Sayı: 6

DEFİNELER DİYARININ BAŞKENTİ: COCOS

COCOS adası! Define meraklıları arasında bu adı hiç duymamış olan varsa, hemen kazmasıyla küreğini elden çıkarsın ve kendine masa başında uygulanacak yeni bir hobi seçsin bence.

Cocos adası, dünyanın en ünlü define yeridir. Zengin birini esir alıp soyan her korsanın buraya bir şeyler sakladığı söylenir. Cocos'a ait o kadar çok "orijinal" define haritası vardır ki, bunların çizili olduğu parşömenleri kullansam bu kentteki her eve birer abajur yapabilirim. Ama biz yine de bu adaya inceleyici bir gözle bakalım ki, buğdayın ne kadarını kepekten ayırabileceğimizi görelim.

Cocos adası, Costa Rica toprağıdır. Kıyıdan dörtyüzelli mil uzakta bulunmaktadır. İklimi tropik iklimdir. Buralarda define aramak da çok pahalıya oturmaktadır. Ada üzerinde kazı yapmak izne bağlıdır ve gerekli izin kâğıtları da Costa Rica hükümetinden alınmaktadır. Define arayacak kişi, yanına bir grup Costa Rica askerini gözcü olarak almak zorundadır. Adada define aramaya o kadar çok insan gitmektedir ki, yalnızca izin belgeleri için toplanan para bile, Costa Rica hükümetini borçsuz yaşatmaya yeter de artar bile. Askerlerin de her biri günde iki dolara patlamaktadır. En az dört asker verilmektedir her gruba. Grup kalabalıksa askerlerin sayısı da ona göre artmaktadır.

İnsan Cocos konusuna ilk baktığında, "Ateş olmayan yerden duman

çıkmaz," sözü çok işe yaramaktadır. Serüven çağlarında birçok kimsenin bu adayı uğrak yeri yaptığı kesinlikle doğrudur bir kere.

Bunca korsan neden hep Cocos'u seçmiştir? Çünkü uluslararası deniz yollarından uzak olan bu yerde durdukları, ya da hazinelerini gömdükleri zaman, peşlerinden ordu ordu askerlerin gelip buralarda savaşmayacağından, toprakların altını üstüne getirmeyeceğinden emindirler de ondan. Burası balta girmemiş ormanlarla, dağlarla, yüzlerce mağaralarla kaplı bir adadır. Her mağaranın içinde de sayısız saklama yerinin bulunabileceği ortadadır.

Gel-git olayında sular yükseldiği zaman, kayalık kıyının bir kısmı su altında kalmaktadır. Bazı korsanların hazinelerini sular alçakken sakladıkları, sonra yükselen suyun mallarını daha iyi koruyacağını umdukları söylenmektedir. Bu hile, define avcılarına bir şey bulabilmek için ancak birkaç saatlik, kısacık bir süre bırakmaktadır. O birkaç saatte bir şey bulunamazsa, ertesi sefer işe yeni baştan başlamak zorunluluğu vardır.

TARİHİN bize anlattığına göre, Cocos adasına ilk gelen gemilerden biri **Nicholas** adlı İngiliz gemisiidr. John Eaton adlı bir korsan da gemiye kaptanlık etmektedir. Geminin kütüğüne 1685 yılında yazdığı yazılarda bu kaptan, sürekli yağmur yağmasından yakınmakta, adada pek çok Hindistan cevizi ağacı bulunduğunu anlatmaktadır. Daha sonra gelen gemilerin kütüklerinde de, su ve Hindistan cevizi alabilmek için Chatam koyunda durdukları anlatılmaktadır. İngiliz Kraliyet Donanmasından Albay J. Colnett, adaya 1793 yılında gelmiştir. Bu kaptan da kendi özel günlüğüne, en büyük zorluğun durmak bilmeyen yağmurlar olduğunu yazmıştır. Yağmurların yanı sıra da şimşekler ve gök gürültüleri. Öyle sağnaklar boşalmaktadır ki, insan birkaç metre ilerdeki cisimleri bile kolay seçememektedir. Balık pek bol, diye yazmıştır Colnett. Ama bu balıklar yeme kanmamakta, oltaya gelmemektedir. Fare de çoktur. Fareler Hindistan cevizi ağaçlarının tepelerinde gezmektedir.

Bunları en son yazılan satırlarla karşılaştırdığımız zaman, Cocos adasının geçen zaman içinde pek de fazla değişmemiş olduğunu görüyoruz. Yağmur yine yılın dokuz ayında bardaklardan boşalmakta, tropik yapraklar bir gece içinde büyüyebilmektedir. Köpek balıkları, gemileri izleyerek en sığ sulara kadar sokulmakta, rutubet ve fareler de yine eskisi gibi can sıkıcı durumda bulunmaktadırlar.

Eğer Peru'nun kurtarıcısı Bolivar, Venezuella'daki İspanyol egemenliğine son vermeseydi, Cocos da kimsenin uğramadığı Büyük Okyanus adalarından biri olup kalacaktı. Ama 1819 yılında başkaldıranlar kendi bağımsız cumhuriyetlerini kurduktan sonra, Bolivar ordularıyla Lima üzerine yürümeye başladı. Asî ordu başkente yaklaşırken, zengin Perulular servetlerini saklayacak yerler aramaya başladılar. Saklanacak altın, mücevher ve kilise eşyalarının toplam değeri yüzlerce milyon dolara ulaşmaktaydı. Çevre kentlerdeki servet de hep başkente akmıştı bu sıra. Zaten "Batı'nın Altın Mücevheri" diye tanınan Lima kenti, birdenbire eskisinden de zengin bir hale gelivermişti. Dünyada en büyük servetlerin biriktiği şehir, Güney Amerika Kurtuluş Savaşı sırasında Şili donanmasının komutanlığını yapan Lord Dundonald'ın yazdığına göre, "Lima ve dolaylarındaki tüm servet, 19 Ağustos 1821 tarihine kadar Lima kalesine getirilip kapatılmış durumdaydı."

Ama Thompson, çaldığı bu serveti Cocos adasına götürdü.

Bolivar'la ordusu yaklaşmakta devam ettikçe, İspanyollar bu kalenin yeterince güvenli olmadığı yargısına varmaya başladılar. Hazinelerin büyük kısmı kaleden çıkarılıp civardaki tepelere gömüldü. Bu arada **Mary Dear** adlı bir İngiliz gemisiyle anlaşmaya varıldı ve göçmen hazinelerinden otuz milyon dolarlık bir kısmı gemiye yüklenerek İspanya'ya doğru yola çıkarıldı. Bu değerli kargo, görünüşte pek dürüst bir adam olan Kaptan Thompson'a emanet edilmişti.

Ama limandan uzaklaştıkları anda, kaptan da, adamları da korsan kesildiler, rotayı değiştirip kuzeye, Cocos'a doğru kaçmaya başladılar. Wafer körfezine gelen Thompson, çaldığı bu serveti Cocos adasına gömdü.

İspanyollar daha sonra **Mary Dear**'i yakaladılar. Thompson ve başyardımcısı hariç, gemideki başka

herkesi astılar. Bu iki kişi, İspanyolları gömülü hazinelere götürecekleri-ne söz verdiler. Tam gemi adanın yakınında demir atarken, kaptanla yardımcı güverteden suya atladılar, peşlerinde İspanyolların kurşunları ve bir yığın da köpek balığı olduğu halde kıyıya kadar yüzdüler ve sonunda balta girmemiş ormanın bir dereceye kadar sağladığı güvenliğe sığınmayı başardılar. İspanyollar karaya çıkıp hazineyi ve adamları aradılarsa da, elleri boş olarak dönmek zorunda kaldılar.

Thompson'un sonradan yardımcısını öldürdüğü ve Nova Scotia'ya kaçtığı sanılmaktadır. Ölüm yatağındayken hazine yerinin haritasını en yakın akrabasına verdiği söylenir. O akrabanın soyundan gelen Nova Scotia'lı James A. Forbes, Lima'nın kayıp hazinesini aramak üzere adaya tam beş sefer yapmıştır. Daha yeni yapılan beşinci sefere, son geliştirilen maden detektörleri ve tonlar ağırlığında kazı makineleri de götürmüştür.

BEŞİNCİ arama iki ay sürmüştür. Bunca rahatsızlık ve yorucu çalışmanın sonunda o grup da eli boş dönmek zorunda kalmıştır. Anlattıklarına göre detektörleri tam deniz kıyısında, haritanın gösterdiğine uygun yerde maden olduğuna dair işaret vermiştir ama, kazıları sırasında kumu ve suyu açılan delikten uzak tutmaya imkân bulamadıkları için sonuç alamamışlardır.

Forbes bulduğu noktanın doğru olduğuna inanmaktadır. Yağmur mevsimi geçer geçmez, altıncı bir sefer yapmayı planlamaktadır. Haritalarına kör gibi inanan, Thompson'un hikâyesinden bir an bile kuşku duymayan, kazıları sürdürmek için yeterince paraya da sahip olan bu grup, belki otuz milyon dolarlık serveti ortaya çıkaracak grubun ta kendisi olabilir.

Cocos'un defineler dokusuna, ünlü korsan Benito Bonito da bir yerlerden bulaşmış durumdadır. 1814 yılında Bonito özel bir İspanyol gemisinin kaptanıydı. Rio'dan New York'a yük taşırken birden o da korsan kesilip yükü kaptığı gibi kaçıverdi.

Bir keresinde İngilizlerden kaçarken Cocos adasına da sığındı. Daha sonra Peru kıyısındaki kentleri ve kasabaları yağmalama işine yöneldi. Gemi gördü mü, batırmaktan geri kalmıyordu. Bir seferinde Perulu askerlere maaşlarını getirmekte olan altın yüklü bir İspanyol gemisini ele geçirmişti. Gemisi tıka basa para doldu mu, her seferinde Cocos'a döner, değerli servetini oraya saklardı. Tahminlere göre bu sakladıklarının toplam değeri yirmibeş milyon dolar civarındadır! 1896 yılında Cocos'da bir altın para bulundu. Basım tarihi 1788 olup üzerinde İspanya Kralı Üçüncü Charles'in resmi vardı. Bu altının da Bonito'nun yağmalarından olduğu ileri sürülmektedir. Hiç değilse adaya define gömmüş korsanların varlığı bu para sayesinde bir dereceye kadar kanıtlanmış bulunmaktadır. Esasen 1949 yılına kadar adada zaman zaman böyle altınların bulunduğu da bir gerçektir.

Dünyanın birçok tanınmış korsanı, şu ya da bu zamanda Cocos adasına uğramış bulunmaktadır. Edward Davis, 1663'den 1702'ye kadar başarılı bir korsanlık yaşamı sürmüş, bu ıssız adaya pek sık uğrayanlardan biri olarak ün yapmıştır. Davis'in çaldığı hazineler hiçbir zaman bulunamamış olduğundan, bunların da Cocos'ta olduğu düşünülmektedir.

Kaptan John Cook, kanında biraz korsanlık da bulunan bir deniz kahramanıdır. Genellikle Batı Hint Adaları dolaylarında seferler yaparken, sonunda İngilizler tarafından Horn burnunun öbür tarafına kovalanmıştır. O da hazine dolu gemisiyle Cocos'a gelip yanaşmıştır.

Sir Francis Drake'i de Cocos'a gelen ünlü kişiler arasında saymayı unutmamak gerekir.

Cocos'u ziyaret edenler içinde pek garip olan bir tanesi daha vardır. Bu ziyaretçi, orada temelli kalmaya karar vermiştir. Kendisine gayri resmî olarak "Cocos Adası Valisi" diye de isim takılmıştır.

Eskiden Alman bir define avcısı olan August Gissler'in Costa Rica hükümetiyle bir anlaşması vardır. Eğer bir gün Cocos'ta define bulunursa, kendisi de bundan bir pay alacaktır. August, Robinson Crusoe gibi bir hayat sürmektedir. Yıllardan beri o adada yaşamakta olup, her yeri karış karış taramaktadır. Bonito'nun hazinesinin nerede gömülü olduğunu da bildiğini iddia etmektedir.

August, yıllardan beri Cocos'ta yaşamakta, her yeri karış karış kazmaktadır.

GİSSLER'e göre, Bonito adaya onbir kere gelip, onbir ayrı hazine getirmiş, bunları kayalık sahilde denize boşaltıvermiştir. Sular çekildiğinde bu değerli mallar yüksek bir kayanın dibine yığılmıştır. Korsanlar bundan sonra, hemen hemen geçilmez gibi görünen ormandan kendilerine yol açarak o kayanın tepe noktasına gelmişler, hazineyi iplerle yukarıya çekmiş, oradaki doğal bir kovuğa gömmüşlerdir. Gissler daha sonra toprak kayması olduğunu ve o kovuğun önünün kapandığını ileri sürmekte ve hazineye ulaşmak için ağır kazı makinelerine gerek olacağını savunmaktadır.

Bugüne kadar yüzlerce geminin Cocos'a korsan hazinesi aramaya gittiği bilinir ama, henüz hiçbirinin başarılı olduğu kayıtlara geçmemiştir. Buluntu olarak ortada yalnızca bir paslı kılıç, bir altın para, birkaç iskelet ve birkaç giysi parçası bulunmakta, definelerin varlığı bunlarla kanıtlanmaya çalışılmaktadır. Yolunuz oraya düşerse, Vali Gissler size iskeletleri gösterip bunların Bonito'nun adamlarına ait olduğunu söyleyecektir. Gissler ayrıca adada iki değil, oniki ayrı definenin gömülü olduğuna dair kanıtları bulunduğunu da ileri sürmektedir. Tabiî Vali her zaman o adada yaşadığı için, arama vakti herkesten fazladır. Bu nedenle söyledikleri pekâlâ doğru da olabilir.

Bugün adanın birçok bölümü, çevreye yerleştirilen dinamitlerle havaya uçurulmuş durumdadır. Hafriyat makineleri toprağı delik deşik etmiş, koca koca gedikler açmıştır. Sıcaklık ve rutubet, günün çalışma saatlerinin pek kısa olmasına neden olmaktadır. Sık sık dinlenme molası verilmesi zorunludur. Yağmur mevsimi gelince işi bırakıp sonraki mevsim tekrar dönen gruplar, aradan geçen süre içinde açtıkları gediklerde ormanlar büyüdüğünü, yağmurların oralara yeni topraklar yığıp tekrar tıkadığını görmektedirler. Her gelişlerinde işe ta en başından başlamak zorunda kalmaktadırlar. Cocos'un büyük kısmının henüz aranamamış olması da bu nedenlere dayanmaktadır. Aslında Cocos adasının fizik şartları, define arayıcılar için türlü zorluklarla doludur.

Cocos'a gelen ünlüler yalnızca korsanlar da değildir. Lord Fitzwilliams ve grubu 1904 yılında, kayıp Lima hazinesini aramak üzere gelmiştir. Aynı tarihlerde, Arnold Gray başkanlığında ikinci bir İngiliz grubu da adada kazı yapmıştır. Her iki grubun elinde, birbirinin tıpatıp eşi olan haritalar vardır. İkisi de Thompson'un en yakın akrabasına verdiği orijinal haritadır ve define yeri olarak aynı noktayı göstermektedir. Bu nedenle iki grup arasında tartışmalar çıkmış, bir anlaşmaya varıncaya

İki harita da define yeri olarak aynı noktayı göstermektedir.

Cocos'a gelen tanınmış bir başka ziyaretçi de ABD Başkanı Franklin D. Roosevelt'ti...

kadar hiçbir kazı işine başlayamamışlardır. Sonunda bulunan definenin aralarında nasıl paylaşılacağına karar verilebilmiş, ama bir ay sonra vazgeçilerek gruplar İngiltere'ye eli boş dönmüşlerdir.

1925 yılında yine ünlü bir İngiliz adaya gelmiş ve elinde orijinal bir Thompson haritası daha getirmiştir. Bu adam, ünlü sporcu Yüzbaşı Malcolm Campbell'dir ve büyük bir otomobil yarışçısı olarak ün yapmıştır. Anlattığına göre tam kazılarından sonuç alacakları anda patlayan bir tayfun, onları adayı terketmeye zorlamıştır.

Ortalıkta kaç tane "Gerçek Thompson haritası" bulunduğu kesinlikle bilinememektedir. Ama çok olduğu bellidir. Zaten Kaptan Thompson'un bu adadan kurtuldüktan sonra nereye kaçtığı da kesinlikle saptanamamıştır. Bazı tarihçiler onun İngiltere'ye döndüğünü savunmakta, bazıları ise Nova Scotia'ya gittiğini söylemektedirler. Arada İspanyolların onu yakalayıp Peru'ya getirdiğini, orada onu astıklarını savunanlar da vardır. Yaptığı orijinal haritaların tanesinin yirmibeş bin dolara kadar satıldığı bilinmektedir. Bunların hangisinin gerçek orijinal olduğunu ancak zaman gösterecektir.

Bu küçük ama esrarengiz adanın define gerçeğini çözebilmek için yüzlerce İngiliz ve Amerikalı, dünya kadar zahmet, zaman ve para harcamışlardır. Gelen tanınmış ziyaretçilerden biri de Franklin D. Roosevelt'dir. Kendisi adaya **Houston** adlı Amerikan gemisiyle gelmiştir. Gemi adada kaldığı süre, tayfalara sağı solu gönüllerince kazabilmeleri için birkaç saat izin de verilmiştir.

Eğer "Kayıp Lima Hazinesi" denilen şeyin neler olduğunu merak ediyorsanız, size içlerinden en belli başlılarının bir listesini verelim. **Mary Dear** gemisine yüklenenlerin belli başlıları şöyledir:

Meryemana'nın gerçek insan boyunda som altından heykeli,

12 Havvarinin gerçek insan boyunda som altın 12 heykeli,

Diğer azizlere ait 100 adet som altın heykel,

200 çekmece dolusu mücevher: Pırlanta, yakut, safir ve inci,

350 ağır mücevher kakmalı kılıç,

150 ağır mücevher kakmalı kâse,

300 külçe altın,

600 külçe gümüş.

Geçmiş girişimlerdeki başarısızlıklara ve zorluklara rağmen, herhalde günün birinde Cocos'ta define bulunduğunu duyacağız. Ama herhalde bu başarı, ortada dolaşan düzinelerce gerçek Thompson haritasından gelmeyecektir.

Sanırım modern bilim bulacaktır Cocos'taki hazineleri. Ama siz de bu arada biraz yorgunluğu ve biraz harcamayı göze alabilirsiniz, ailenizi kandırabilir, Cocos'un aile tatillerini geçirmek için ideal bir yer olduğunu savunmaya başlayabilirsiniz. Eğer bunu başarırsanız, giderken ailedeki bütün çocukların eline de kova ve kürek vermeyi unutmayın. Ne olur ne olmaz!..

BİTTİ

İNGİLTERE'DE ÖNEMLİ BİR DEVLET GÖREVLİSİ OLAN LORD GREYSTOKE SÖMÜRGELERDEN BİRİSİNDEKİ KARIŞIKLIĞI İNCELEMEK ÜZERE EŞİYLE BİRLİKTE BATI AFRİKA'YA DOĞRU YOLA ÇIKAR. FAKAT YOLCULUK SIRASINDA GEMİDE ÇIKAN BİR İSYAN SONUCUNDA YÖNETİMİ ELLERİNE GEÇİREN GEMİCİLER, LORD'U VE EŞİNİ AFRİKA'NIN İNSAN AYAĞI DEĞMEDİK BİR KIYISINDA BIRAKIRLAR.

HÜKÜMET GÖREVLİSİ LORD GREYSTOKE, İÇİNE DÜŞTÜKLERİ DURUMUN KORKUNÇLUĞUNU ANLAMAKTA GECİKMEZ... BU ARADA, EŞİ DE BEBEK BEKLEMEKTEDİR. KENDİLERİNE BİR KULÜBE YAPARLAR VE OLABİLDİĞİ KADAR DA AVLANARAK YAŞAMAYA ÇALIŞIRLAR. ANCAK BAYAN GREYSTOKE BEKLENEN DOĞUMUN BİR YIL SONRASINDA ÖLÜR. LORD VE OĞLU YALNIZDIRLAR ARTIK...

BİR GÜN ÇEVREDE YAŞAYAN GORİLLER, GREYSTOKE'UN KULÜBESİNE SALDIRARAK ONU ÖLDÜRÜR VE MİNİK YAVRUYU DA KAÇIRIRLAR. BUNLARIN ARASINDA BULUNAN VE YAVRUSUNU BİR SÜRE ÖNCE KAZA SONUCU YİTİREN DİŞİ GORİL KALA, "TARZAN" ADINI VERDİĞİ BU MİNİK İNSANI, YAVRUSUNUN YERİNE KOYAR VE BÜYÜTMEYE BAŞLAR.

TARZAN BU DEV MAYMUNLARIN ARASINDA TIPKI ONLAR GİBİ HAREKET EDEREK, AVLANARAK, KONUŞARAK BÜYÜR. KAVGA EDER, OYNAR... TUBLAT ADLI BİR DEV GORİLLE YAPTIĞI VE ONU ÖLDÜRDÜĞÜ BİR DÖVÜŞTE AĞIR YARALANIR VE ANNESİ KALA TARAFINDAN SÜREKLİ BAKILIR, İYİLEŞTİRİLİR...

HOGARTH

TARZAN İYİLEŞİP AYAĞA KALKINCAYA KADAR ÇOK UZUN BİR ZAMAN GEÇTİ. HASTALIĞI SIRASINDA ÖNCELERİ HİÇBİR ŞEY YEMEK İSTEMEMİŞTİ. YATTIĞI YERDE ATEŞLER İÇİNDE DÖNDÜ DURDU. YALNIZCA "SU" DİYE BAĞIRIYORDU. KALA DA SUYU ANCAK AĞZINA DOLDURARAK GETİRİYORDU. SONUNDA ATEŞİ DÜŞMÜŞ, TEKRAR KUVVETLENMEYE BAŞLAMIŞTI. YARALARI ÇOK ACIDIĞI HALDE HİÇ AĞLAYIP SIZLANMAMIŞTI. ORMAN HAYVANLARININ GURURUYLA ACILARINA DAYANMIŞ, HİÇ SES ÇIKARMAMIŞTI. YALNIZCA KALA'YA NAZLANIYORDU. KENDİNDE AYAĞA KALKABİLECEK GÜCÜ BULMASINDAN SONRA, İYİLEŞMESİ DAHA DA HIZLANDI.
ARTIK TARZAN İYİLEŞTİĞİNDEN KALA HERGÜN YİYECEK ARAMAYA DAHA ÇOK ZAMAN AYIRIYORDU. ÇÜNKÜ O DA TARZAN'IN HASTALIĞI SIRASINDA FAZLA BIR ŞEY YİYEMEMİŞTİ.

AYAĞA KALKIŞINDAN BİR AY SONRA TARZAN ESKİSİ GİBİ KUVVETLİ VE ÇEVİKTİ. KALA'NIN TÜKRÜK-İLÂCI GÖREVİNİ YAPMIŞTI.

HASTALIĞI SIRASINDA TARZAN HEP BOLGANİ İLE YAPTIĞI SAVAŞI DÜŞÜNMÜŞTÜ. BOLGANİ'NİN BÜTÜN ÜSTÜNLÜĞÜNE RAĞMEN ONU YENMESİNİ SAĞLAYAN O KÜÇÜK SİLÂHINI HATIRLADI.

TARZAN, BİR SABAH SAVAŞ ALANINA DOĞRU YOLA ÇIKTI. AMACI BOLGANİ İLE DÖVÜŞTÜĞÜ SIRADA YİTİRDİĞİ BIÇAĞINI BULMAKTI...

KISA BİR ARAMADAN SONRA, BOLGANİ'NİN KEMİKLERİNİ VE ONUN YANINDA DURAN BIÇAĞINI BULDU.

SONRA EN KISA YOLDAN KULÜBEYE KOŞTU. KAPININ KİLİDİNİN NASIL AÇILACAĞINI HATIRLADI VE İÇERİYE GİRDİ. KAPININ İÇERDEN DE KAPANABİLDİĞİNİ VE BÖYLECE EVİN İSTENMEYEN KONUKLARA KARŞI GÜVENLİKTE BULUNDUĞUNU ANLADI...

TARZAN BU KEZ KULÜBEYİ DÜZENLİ BİR BİÇİMDE ARAMAK İSTİYORDU...

AMA YİNE KİTAPLAR DAHA ÇOK İLGİSİNİ ÇEKTİ. RESİM VE HARFLERLE SÜSLÜ BU KİTAPLARIN BÜYÜK BİR ÇEKİCİLİĞİ VARDI.

KOCAMAN BİR ANSİKLOPEDİ, BİR KAÇ OKUL DEFTERİ, SAYISIZ RESİMLİ KİTAP, HEPSİNİ KARIŞTIRDI, AMA ONU EN ÇOK RESİMLER OYALIYORDU. TARZAN BU KİTAPLARDAKİ HARFLERİ AYAKLARI VE KOLLARI OLDUĞU İÇİN BÖCEK RESİMLERİ SANIYORDU..

KENDİSİNE BENZEYEN KÜÇÜK BEYAZ MAYMUNLARIN BULUNDUĞU SAYFAYI AÇMIŞTI. YALNIZCA RESİMDEKİ, RENKLİ BİR POST GİYMİŞTİ. -TARZAN PANTALON VE CEKETİ POST SANIYORDU- RESMİN ALTINDA "ÇOCUK" YAZIYORDU.

TARZAN SÖZCÜKLERİN KENDİSİNİN "BÖCEK" DEDİĞİ HARFLERDEN OLUŞTUĞUNU KAVRAMIŞTI.

DAHA SONRA DA BİRBİRİNE BENZEMEYEN PEK AZ BÖCEK OLDUĞUNU, ANCAK BÖCEKLERİN ÇEŞİTLİ KARIŞIMLARLA TEKRARLANDIĞINI ANLADI. BÖYLECE YAVAŞ YAVAŞ KESKİN ZEKÂSININ YARDIMIYLA OKUMAYI ÖĞRENMEYE BAŞLAMIŞTI. ONBEŞ YAŞINA GELDİĞİNDE DİLBİLGİSİ FALAN BİLMEDİĞİ HALDE BU İŞARETLERİN DEĞİŞİK ŞEKİLDE SIRALANMALARININ BAŞKA BAŞKA ANLAMLARA GELDİĞİNİ ÖĞRENMİŞTİ...

HOGARTH

TARZAN KULÜBEDE GEÇİRDİĞİ GÜNLER, HAFTALAR BOYUNCA EĞİTİMİNİ HIZLA İLERLETİYORDU. AMA ONA EN ÇOK ŞEY ÖĞRETEN, O BİTİP TÜKENMEYEN RESİMLİ KİTAPTI. İŞARETLERİN ANLAMLARA GELDİĞİNİ O RESİMLİ KİTAPTAN ÖĞRENİYORDU...

TARZAN ONYEDİ YAŞINA GELDİĞİNDE, DAHA BİR İNSAN SESİ DUYMADAN OKUMAYI ÖĞRENMİŞTİ.
ARTIK TÜYSÜZ VÜCUDUNDAN UTANMIYORDU. ZEKÂSI ONA TÜYLÜ VE VAHŞİ ARKADAŞLARINDAN TAMAMEN BAŞKA SOYDAN GELDİĞİNİ SÖYLÜYORDU. TARZAN, KİTAPLARIN SIRLARINI ÇÖZMEYE ÇALIŞIRKEN, DİĞER İŞLERİNİ DE UNUTMUYORDU. İPLE, SONRA TAŞLARLA BİLEDİĞİ BIÇAĞI İLE ÇALIŞMALAR YAPIYORDU...

TARZAN BİR GÜN ÇEKMECELERDEN BİRİNDE KURŞUN KALEMLER BULDU...

BUNLARLA KİTAPTAKİ İŞARETLERİ YAZMAYI DENEDİ. BU ÇOK ZOR BİR İŞTİ.

ÇÜNKÜ O, KURŞUN KALEMİ BIÇAK TUTAR GİBİ TUTUYORDU.

YİNE DE EĞİTİMİNİ İLERLETİYORDU. KİTAPTAKİ İŞARETLERİ AZ ÇOK YAZABİLİYORDU. TARZAN, KENDİSİNİN ORANGUTANLARDAN TAMAMEN AYRI BİR SOYDAN GELDİĞİNİ BİLİYORDU. O BİR **İNSAN**'DI.

ARKADAŞLARI İSE **ORANGUTAN**'DILAR. SABOR, BİR **ASLAN**'DI. HİSTA BİR **YILAN**, TANDOR İSE BİR **FİL**...

TARZAN, KULÜBEDEN ÇIKIP KABİLESİNE ULAŞTIĞINDA AKŞAM OLMUŞTU. KOCA ORMAN, DANS EDEN ORANGUTANLARIN SEVİNÇ ÇIĞLIKLARIYLA İNLİYORDU. TARZAN DANS EDENLERİN ARASINA DALDI... TERLİ VE ATLET YAPILI VÜCUDU AY IŞIĞINDA PARLIYORDU.

VAHŞİ BİR ÇIĞLIK ATARAK TARZAN'IN ÜZE- RİNE SALDIRDI...

KANLI GÖZLERİYLE NEFRET ETTİĞİ BU ÇOCUĞA BAKIYORDU. AYRICA TARZAN'IN ELİNDE- Kİ ET İŞTAHINI KABARTMIŞTI.

TARZAN, ETİNİ RAHATÇA YİYEBİLMEK İÇİN ORMANIN İÇİNE KA- ÇARKEN, İHTİYAR TUBLAT İLE KAR- ŞILAŞTI. TUBLAT, TARZAN'IN ELİN- DEKİ ET PARÇASINI GÖRMÜŞTÜ!..

TARZAN, BU ESKİ DÜŞ- MANINI GÖRMÜŞ- TÜ. HEMEN KA- BİLENİN BULUNDU- ĞU YÖNE KOŞMAYA BAŞLADI. ONLARIN ARASINA GİZLE- NEBİLECEĞİNİ UMU- YORDU. ANCAK TUBLAT HEMEN ARKASINDAY- DI.

TARZAN KISA ZAMANDA, TUBLAT'IN KENDİSİNE ERİŞEMEYE-CEĞİ KADAR YÜKSEKLE-RE KAÇMIŞTI. TUBLAT ONA ERİŞEMEYECEĞİNİ ANLAYINCA, ÖFKEYLE GERİ DÖNDÜ. KARŞI-SINA KİM ÇIKARSA SALDIR-MAYA BEŞLADI...

ÖTEKİ ORANGUTANLAR TUBLAT'LA KAVGA ETMEK İSTEMİYORLAR-DI. HEMEN ÇALILARIN ARASINA KAÇIŞTILAR. ORTADA YAVRUSUNU KORUMAK İSTEYEN BİR TEK KALA VARDI...

TUBLAT, KALA'YA SALDIRINCA TARZAN ANNESİNE YARDIM ETMEK İÇİN HEMEN YERE ATLADI...

KALA'NIN TUTUNDUĞU DAL KIRILINCA DAL KIRILINCA BÜTÜN AĞIRLIĞIN-LA TUBLAT'IN ÜZERİNE DÜŞEREK ONU YERE SERDİ...

KALA SIÇRADI, ALÇAK BİR DALA TUTUN-MAK İSTEDİ. TUBLAT HEMEN ARKASINDAYDI.

ONLAR AYAĞA KALKANA KADAR, TARZAN ARALA-RINA GİRMİŞTİ. ARTIK TUBLAT, İHTİYAR KALA YERİNE KÜÇÜK TARZAN'LA SAVAŞACAKTI. TUBLAT VAHŞİ BİR ÇIĞLIK ATARAK TARZAN'IN ÜZERİNE SALDIRDI...

DARBELER YILDIRIM GİBİ İNİYORDU... TUBLAT YEDİĞİ DARBELERİN ETKİSİYLE YERE YUVARLANINCA, TARZAN BIÇAK DARBELERİNİ KESTİ.. TUBLAT YERDE CANSIZ YATIYORDU...

TARZAN TUBLAT'I UZUN TÜYLERİNDEN YAKALADI. BIÇAĞINI BİR KAÇ KEZ GENİŞ GÖĞSÜNE BASTIRTI...

TARZAN AYAĞINI ESKİ DÜŞMANININ GÖĞSÜNE BASARAK, GÖZLERİNİ YUKARIYA ÇEVİRDİ, KABİLESİNİN KORKUNÇ VE VAHŞİ ÇIĞLIĞINI ATTI. ZAFER ONUNDU...

"BEN TARZAN'IM" DİYE BAĞIRDI ORMANIN İÇİNE DOĞRU. "EN BÜYÜK BENİM, KABİLEMİN EN İYİ SAVAŞÇISIYIM. TARZAN'A VE ANNESİ KALA'YA SAYGI GÖSTERİN. İÇİNİZDEN HİÇ BİRİ BENİM KADAR KUVVETLİ DEĞİLDİR."

TARZAN, KERŞAK'IN KANLI GÖZLERİNE DİMDİK BAKTI. SONRA YUMRUKLARIYLA GÖĞSÜNÜ DÖVEREK BİR ZAFER ÇIĞLIĞI ATTI...

TARZAN'IN ORMANDA GEÇİRDİĞİ YILLAR, HEYECANLI OLAYLAR OLMADAN GELİP GEÇTİ. TARZAN BÜYÜDÜ, GÜÇLENDİ VE ZEKÂSI GELİŞTİ. KİTAPLARDAN ORMANIN ÖTELERİNDEKİ UYGAR DÜNYAYI ÖĞRENDİ...

AMA ORMANDAKİ YAŞAMI HİÇ DE RENKSİZ VE SIKICI DEĞİLDİ. FİL TANTOR'LA ARKADAŞLIK KURMUŞTU. BİRÇOK GECELER TANTOR VE TARZAN BİRLİKTE AVA ÇIKARLARDI.

TARZAN BİR ÇOK GÜNLERİNİ BABASININ KULÜBESİNDE GEÇİRİYORDU... 18 YAŞINDAYKEN SU GİBİ OKUMASINI VE YAZMASINI ÖĞRENMİŞTİ. TEK BİR KELİME BİLE KONUŞAMADIĞI HALDE, ANA DİLİNİ OKUYUP YAZABİLİYORDU. VE BİR GÜN ORMANIN SESSİZLİĞİ BOZULDU. SİLÂHLI ELLİ KADAR KARADERİLİ SAVAŞÇI ORMANDA GÖRÜNDÜ.

ELLERİNDE UZUN MIZRAKLAR VE KALKANLAR TAŞIYORLARDI. SAVAŞÇILARIN BAŞLARINDA RENKLİ TÜYLER GÖRÜLÜYORDU. SAVAŞÇILARI TENCERE, TABAK, HAYVAN POSTU VE FİLDİŞİ TAŞIYAN BİR KAÇ YÜZ KADIN VE ÇOCUK İZLİYORDU. EN ARKADAN YÜZ SAVAŞÇI DAHA GELİYORDU...

BU KÜÇÜK TOPLULUK ÜÇ GÜN BOYUNCA ORMANIN DERİNLİKLERİNDE DOLAŞTIKTAN SONRA DERENİN YANINDAKİ AĞAÇLIKTA DURDU. YERLİLER BURAYA YERLEŞTİLER VE KISA BİR ZAMAN İÇİNDE YENİ BİR KÖY KURDULAR. BİR AY SONRA KULÜBELERİ ÇEVİREN ÇİTLER BİTMİŞ, KADINLAR MISIR EKMEYE BAŞLAMIŞLARDI...

BİR GÜN KABİLE BAŞKANI MBONGA'NIN OĞLU KULONGA ORMANIN İÇİNDE BATIYA DOĞRU YÜRÜMEYE BAŞLADI. BÜYÜK BİR DİKKATLE İLERLİYORDU. SAĞ ELİNDE BİR MIZRAK TUTUYOR SOL ELİNDEKİ KALKANI İLE VUCUDUNU KORUYORDU...

KULONGA KÖYÜNDEN ÇOK UZAKTAYKEN GECE BASTIRDI. HEMEN BİR AĞACIN TEPESİNE TIRMANARAK, O GECEYİ GEÇİRMEK İÇİN KENDİNE BİR YER HAZIRLADI...

KALA KENDİNE YİYECEK BULMAK İÇİN DOĞUYA GİDEN BİR PATİKAYI SEÇMİŞTİ. BİRDEN BİR SES DİKKATİNİ ÇEKTİ. YAPRAKLARIN ARASINDA ACAYİP BİR YARATIK KENDİSİNE YAKLAŞIYORDU. BU, KULONGAYDI...

ERTESİ SABAH ORANGUTANLAR YİYECEK ARAMAYA ÇIKMIŞLARDI. TARZAN HER ZAMANKİ GİBİ KULÜBESİNE DOĞRU YÜRÜDÜ...

KALA HEMEN DÖNDÜ VE PATİKADAN KABİLENİN BULUNDUĞU YÖNE DOĞRU KAÇMAYA BAŞLADI.

KULANGO HEMEN ARDINDAN GELİYORDU. ÇÜNKÜ ONUN DA KARNI ÇOK ACIKMIŞTI VE YİYEBİLECEĞİ BİR ET BULMUŞTU. KOŞMAYA BAŞLADI. MIZRAĞINI HER AN ATMAYA HAZIRDI...

KISA BİR SÜRE SONRA KALA'YA YETİŞMİŞTİ. HEMEN MIZRAĞINI FIRLATTI.

AMA KÖTÜ BİR ATIŞTI BU. MIZRAK KALA'YI SIYIRIP GEÇTİ...

KALA KIZGINLIKLA KORKUNÇ BİR ÇIĞLIK ATARAK GERİ DÖNDÜ. BU SIRADA KULONGA YAYINI VE OKUNU HAZIRLAMIŞTI. YAYI ÇEKTİ VE ZEHİRLİ OK KALA'NIN KALBİNE SAPLANDI.

KALA SON BİR KEZ ACIYLA BAĞIRDI. VE YÜZÜKOYUN YERE DEVRİLDİ. KALA ARTIK ÖLMÜŞTÜ.

DİĞER ORANGUTANLAR BAĞIRAŞARAK KULONGA'NIN ÜZERİNE SALDIRDILAR, AMA O BÜYÜK BİR ÇEVİKLİKLE SIÇRAYIP PATİKADAN AŞAĞIYA KAÇMAYA BAŞLADI... KISA BİR ZAMAN İÇİNDE ORMANIN DERİNLİKLERİNDE KAYBOLUP GİTTİ...

TARZAN KULÜBEDEN ANNESİNİN ÇIĞLIKLARINI DUYMUŞTU..
BÜYÜK BİR HIZLA AĞAÇLARIN ARASINDAN SESİN GELDİĞİ YÖNE GELDİ.
OLAY YERİNE ULAŞTIĞINDA KABİLE KALA'NIN ÖLÜSÜ ÇEVRESİNDE TOPLANMIŞTI. TARZAN'IN ÜZÜNTÜSÜ VE KIZGINLIĞI ÇOK BÜYÜKTÜ. DURMADAN "İNTİKAM" DİYE BAĞIRIYORDU. ÖFKEYLE YUMRUKLARINI GÖĞSÜNE VURUYOR, SONSUZ ACILAR İÇİNDE ANNESİNİN ÖLÜSÜNE SARILIYORDU. KENDİSİNE ŞEVKAT VE SEVGİ GÖSTEREN TEK VARLIĞI KAYBETMİŞTİ. KALA, TARZAN İÇİN O BİR ANNEYDİ, YUMUŞAK VE SEVGİ DOLU BİR VARLIKTI.
VE TARZAN UZUN UZUN AĞLADI...

HOGARTH-

TARZAN BİR ZAMAN SONRA KENDİNE GELDİ. TÜM KABİLEYİ TOPLAYIP BU ACIKLI OLAYIN NASIL OLDUĞUNU ANLATMALARINI İSTEDİ...

ORANGUTANLAR, KULONGA'NIN KALA'YI NASIL ÖLDÜRÜP KAÇTIĞINI ANLATTILAR. TARZAN FAZLA BEKLEMEDEN AĞAÇ DALLARINA ATLADI VE ORMANIN İÇİNDE KAYBOLDU...

TARZAN ORMANDAKİ BÜTÜN YOLLARI ÇOK İYİ BİLİYORDU. KULONGA'NIN YOLUNU KESMEK HİÇ DE ZOR OLMAYACAKTI. BELİNDE BIÇAĞI SALLANIYORDU, KEMENDİNİ DE OMUZUNA ASMIŞTI...

BİR SAAT KADAR SONRA. AĞAÇLARDAN AŞAĞI İNDİ VE TOPRAĞIN ÜZERİNDE İZ ARAMAYA BAŞLADI. SONUNDA BİR DERENİN ÇAMURLARI ARASINDA KENDİSİNİNKİLERE ÇOK BENZEYEN AYAK İZLERİ BULDU. KALBİ HEYECANDAN HIZLI HIZLI ÇARPIYORDU.

ELİNDEKİ YAYI GERMİŞ, ÖLDÜRÜCÜ OKLARINDAN BİRİNİ ATMAYA HAZIRLANMIŞTI. TAM KARŞISINDA YABAN DOMUZU BAŞINI EĞMİŞ DURUYORDU. TARZAN, KENDİSİNE ÇOK BENZEYEN, AMA YÜZÜ VE RENGİ DEĞİŞİK BU YARATIĞI ŞAŞKINLIKLA İZLİYORDU.

TARZAN TEKRAR AĞAÇLARA TIRMANDI, KISA BİR SÜRE SONRA DA, AĞAÇLARIN SEYREKLEŞTİĞİ BİR YERDE KULONGA'YI GÖRDÜ...

YABANDOMUZU HORTA BİRDEN SALDIRIYA GEÇTİ, AYNI ANDA YERLİNİN KOLU YAYI GERDİ. OK ISLIK ÇALARAK UÇTU VE DOMUZUN BOYNUNA SAPLANDI. HORTA HEMEN DÜŞTÜ...

KISA BİR SÜRE SONRA HORTA ÖLMÜŞTÜ. KULONGA, BELİNDE ASILI OLAN BIÇAĞIYLA BİRKAÇ KOCAMAN ET PARÇASINI KESTİ.

VE YAKTIĞI ATEŞTE ONLARI PİŞİRİP YEMEYE BAŞLADI. TARZAN, KULONGA'YI BÜYÜK BİR HAYRANLIKLA SEYREDİYORDU. DAHA ÖNCELERİ DE ATEŞİ GÖRMÜŞTÜ AMA BU YILDIRIM ARA'NIN DEV AĞAÇLARI DEVİRİP YAKTIĞINDA ÇIKAN ATEŞTİ. BİR ORMAN YARATIĞININ ATEŞİ YAKABİLMESİ TARZAN İÇİN ÇOK YENİYDİ.

TARZAN HAYRANLIKLA SAVAŞÇIYI SEYREDİYORDU. KULONGA DİNLENME-Sİ BİTİRİP ORMANDA KAYBOLUR KAYBOLMAZ TARZAN YERE ATLADI. KARNI ACIKMIŞTI.

BIÇAĞI İLE HORTA'NIN GÖVDESİNDEN UZUN ET PARÇA-LARI KESTİ...

...VE ONLARI BÜYÜK BİR İSTAHLA YEMEĞE BAŞLADI... KULONGA'NIN YAPTIĞI GİBİ ETİ KIZARTMAYI DÜŞÜNME-Dİ BİLE.

YERLİLERİN ETİ ALEVLERDE YAKARAK BERBAT ETMESİNİ HİÇ ANLAMAMIŞTI. TARZAN, ŞU SİYAH İNSANLAR ACAİP YARATIKLAR DİYE DÜŞÜNÜYOR-DU...

NE OLURSA OLSUN TARZAN ONUN GİBİ YAP-MAYACAK, GÜZELİM ETİ BÖYLE APTALCA BERBAT ETMEYECEKTİ. ÇİĞ ETLE KARNINI DOYURDU. GERİ KALANINI DA YOLUN KENA-RINDA BİR YERE GÖMDÜ...

TARZAN BÜTÜN BİR GÜN
KÖTÜ BİR RUH GİBİ KULONGA'YI TAKİP ETTİ.
İKİ KERE DAHA, ÖLDÜRÜCÜ OKLARINI ATARKEN GÖRDÜ...

KULONGA'NIN OKLARINDAN BİRİ SIRTLAN DANGO'YA, İKİNCİSİ ANTİ-LOP PANU'YA İSABET ETMİŞTİ. HER İKİ KURBAN DA BİRKAÇ SANİYEDE ÖLDÜ...

KULONGA GECE YİNE BİR AĞACIN TEPESİNDE UYUDU. BİRAZ ÖTESİNDE TARZAN PUSUDAYDI. YERLİ UYANINCA YAYININ VE OKLARININ KAYBOLDUĞUNU GÖRDÜ. SAVAŞÇI HEM KIZMIŞ HEM DE KORKMUŞTU.

KULONGA'NIN BIÇAĞINDAN BAŞKA SİLÂHI KALMAMIŞTI. ARTIK TEK ÜMİDİ BİR AN ÖNCE KÖYÜNE VARABİLMEKTİ. HIZLA YOLA KOYULDU...

TARZAN'IN HİÇ ACELESİ YOKTU. KULONGA'NIN GİDECEĞİ YERİ MERAK ETTİĞİ İÇİN ONU HEMEN ÖLDÜRMÜYORDU. SABRININ KARŞILIĞINI DA GÖRDÜ; ACAİP EVLERLE KAPLI BİR ALANA YAKLAŞTILAR. TARZAN TAM KULONGA'NIN TEPESİNDEYDİ.

KULONGA ORMANIN İÇİNDEN ÇIKAR-ÇIKMAZ, AĞACIN DALLARINDAN İNEN BİR KEMEND BOYNUNA SIKICA DOLANDI, BİR DAHA DA ÇÖZÜLMEDİ.

TARZAN, KEMENDİ ÖYLE HIZLI ÇEKTİ Kİ, KULONGA'NIN ÇIĞLIĞI BOĞAZINDA KALDI. TARZAN, ÇIRPINIP DURAN KULONGA'YI YAVAŞ YAVAŞ YUKARIYA DOĞRU ÇEKMEYE BAŞLADI.

HÂLÂ ETRAFINA SALDIRAN KURBANINI SIK YAPRAKLARIN ARASINA ALDI. KEMENDİ AĞACIN GÖVDESİNE BAĞLADI, SONRA BIÇAĞINI YERLİNİN KALBİNE SAPLADI...

TARZAN, KURBANININ GİYSİLERİNİ ÇOK BEĞENMİŞTİ.

BABASININ KULÜBESİNDE BULDUĞU BIÇAK VE ÖRTÜNDÜĞÜ O KÜÇÜK BEZ PARÇASINI ARTIK YETERSİZ BULUYORDU.

ŞONRA DİKKATLE UZUN UZUN ÖLÜYÜ İNCELEDİ. ŞİMDİYE KADAR HİÇ İNSAN GÖRMEMİŞTİ. EN ÇOK BELİNDEKİ KEMER VE KILIF İÇİNDEKİ BIÇAK İLGİSİNİ ÇEKTİ...

KULONGA'NIN GİYSİLERİNİ ALMAK İÇİN ONU YERE İNDİRDİ.

ÖLÜNÜN LEOPAR DERİSİNDEN YAPILMIŞ ŞORTU, BAKIR KEMERİ VE BIÇAĞI KISA BİR SÜRE SONRA SAHİP DEĞİŞTİRDİ.

TARZAN, MBONGA KÖYÜNE DİKKATLE YAKLAŞIYORDU. KLILONGA'NIN OKLARININ NE KADAR ÖLDÜRÜCÜ OLDUĞUNU GÖRMÜŞTÜ...

GÖZÜ TAM OTURDUĞU AĞACIN ALTINDA ÇALIŞAN YAŞLI BİR KADINA TAKILDI. KADIN, İÇİNDE KIRMIZI VE KOYU BİR MADENİN BULUNDUĞU KABI ATEŞTE KAYNATIYORDU. YANINDA DA KLILONGA'DA GÖRDÜĞÜ OKLARDAN BİR YIĞIN DURUYORDU...

KADIN OKLARIN UCUNU TEKER TEKER BU MADDEYE BATIRIYOR VE KURUMAYA BIRAKIYORDU. TARZAN ZEHİR DİYE BİR ŞEY BİLMİYORDU AMA O KÜÇÜK OKLARIN ÖLDÜRÜCÜ GÜCÜNÜN BU MADDEDEN GELDİĞİNİ ...

...

...HEMEN KAVRADI. TAM BU SIRADA... KÖYÜ ÇINLATAN BİR ÇIĞLIK DUYULDU. BİRAZ ÖNCE KALA'NIN KATİLİNİ ÖLDÜRDÜĞÜ AĞACIN ALTINDA BİR SAVAŞÇI BAĞIRIYORDU.

KÖY HALKI HEMEN SİLÂHLANIP KULÜBELERİNDEN FIRLADILAR. ARKALARINDAN İHTİYAR ERKEKLER, KADINLAR VE EN SON ÇOCUKLAR... BİRAZ SONRA BÜTÜN KÖY BOŞALMIŞTI...

TARZAN YILDIRIM GİBİ, ZEHİR DOLU KAZANIN YANINA İNDİ.

ORTALIKTA KİMSELER GÖRÜNMÜYORDU. BİRDEN GÖZÜ BİR KULÜBENİN AÇIK KAPISINA TAKILDI, İÇERİYİ GÖRMEYİ ÇOK İSTİYORDU.

KARANLIK KULÜBEYE DALDI. DUVARLARDA SİLÂHLAR ASILIYDI. YERDE DE BİR ÇOK KURU KAFA DURUYORDU.

TARZAN DUVARDAKİLERİ İNDİRDİ. HEPSİNİ KULÜBENİN ORTASINA YIĞDI. TEPESİNE DE KAZANI TERS ÇEVİREREK OTURTTU. EN ÜSTÜNE DE KULONGA'NIN BAŞINDAN ÇIKARTTIĞI TÜYLERLE SÜSLEDİĞİ KURU KAFAYI KOYDU...

BİRDEN DIŞARIDAN SESLER DUYULDU. HIZLA DIŞARIYA FIRLADI, TAŞIYABİLDİĞİ KADAR ZEHİRLİ OK TOPLADI.

KAZANI BİR TEKME SAVURARAK DEVİRDİ. KISA BİR ZAMAN SONRA BÜYÜK AĞAÇLARIN YAPRAKLARI ARASINA GİZLENMİŞTİ BİLE.

KULONGA'NIN ÖLÜSÜNÜ GETİREN YERLİLER, DEMİN TARZAN 'IN ÇIKTIĞI KULÜBENİN ÖNÜNE GELDİLER. BİRKAÇI KULÜBEYE GİRDİ, FAKAT HEMEN BAĞIRARAK DIŞARIYA FIRLADILAR...

YERLİLER KULÜBEDEKİ DEĞİŞİKLİKLERDEN VE KAYBOLAN ZEHİRLİ OKLARDAN ÇOK KORKMUŞLARDI. GÖRÜNMEYEN BİR RUHUN ÖFKESİNİ ÜZERLERİNE ÇEKTİKLERİNİ SANIYORLARDI.

TARZAN YERLİLERİN KORKU DOLU DAVRANIŞLARINI UZUN ZAMAN SEYRETTİ. GÜNEŞ OLDUKÇA YÜKSELMİŞTİ. ARTIK KABİLESİNİN YANINA DÖNMESİ GEREKTİĞİNİ DÜŞÜNÜP HIZLA ORMANIN DERİNLİKLERİNE DALDI...

DAHA HAVA KARARMADAN TARZAN ELLERİ DOLU OLARAK KABİLESİNE VARDI. GURURLA GÖĞSÜNÜ KABARTARAK MUHTEŞEM SERÜVENİNİ ANLATTI.

KERŞAK HOMURDANARAK ARKASINI DÖNDÜ. ÇÜNKÜ TARZAN'I KISKANIYORDU. KÜÇÜK BEYNİNDE FIRTINA BULUTLARI DOLAŞIYORDU.

TARZAN BU YENİ UĞRAŞI SIRASINDA EĞİTİMİNİ DE UNUTMAMIŞTI. HEP BABASININ KÜTÜPANESİNDEKİ KİTAPLARIN ARASINDAYDI. BİR GÜN KÜÇÜK BİR KUTU ELEGEÇİRDİ. İÇİNDE GENÇ BİR ADAMIN SARARMIŞ FOTOĞRAFINI VE ALTIN ZİNCİRİN UCUNDA PIRLANTA SÜSLÜ BİR MADALYON, BİR KAÇ MEKTUP VE KÜÇÜK BİR DEFTER BULDU...

ERTESİ GÜNÜ TARZAN YAYI VE OKUYLA ÇALIŞMAYA BAŞLADI. ÖNCELERİ HİÇBİR ATIŞI HEDEFE İSABET ETMEMİŞTİ. ZAMANLA OK VE YAYINI USTALIKLA KULLANMAYI ÖĞRENDİ.

TARZAN EN ÇOK FOTOGRAFI SEVDİ, ÇÜNKÜ ADAMIN GÜLEN GÖZLERİ VE TEMİZ BİR YÜZÜ VARDI. TARZAN BU ADAMIN KENDİ ÖZ BABASI OLDUĞUNU NEREDEN BİLECEKTİ?

DAHA SONRA KUTUDAN ÇIKARDIĞI MEKTUPLARI VE DEFTERİ İNCELEMEYE BAŞLADI. DEFTER SONUNA KADAR DOLDURULMUŞTU. BÜTÜN HARFLERİ TANIDIĞI HALDE BAŞKA TÜRLÜ SIRALANDIĞINDAN TARZAN'A YABANCIYDI.

DEFTER VE MEKTUPLAR FRANSIZCA YAZILDIĞINDAN TARZAN SÖZCÜKLERİN ANLAMLARINI ÇÖZEMİYORDU. BÖYLECE KÜÇÜK DEFTERİ, RESMİ VE MEKTUPLARI TEKRAR KUTUYA KOYDU. MADALYON ÇOK HOŞUNA GİTMİŞTİ. YERLİLERDE GÖRDÜĞÜ GİBİ BOYNUNA ASTI.

DEFTER VE MEKTUP_ LARIN SIRRINI BAŞKA BİR GÜN ÇÖZMEYİ DÜŞÜNÜYORDU...

TARZAN BU DEFTE-
RİN, GEÇMİŞİNİ ÖĞRENMEK
İÇİN BİR ANAHTAR OLDUĞUNU
BİLSEYDİ ONA BÖYLE ÖNEMSİZ BİR ŞEYMİŞ
GİBİ DAVRANMAZDI. FAKAT RESİMDE GÜLÜMSE-
YEN YÜZ BİR TÜRLÜ GÖZLERİNİN ÖNÜNDEN
GİTMİYORDU..

KISA BİR ZAMAN SONRA BİTEN
OKLARINI YENİLEMEK İÇİN
YERLİLERİN KÖYÜNE GİTMEYE
KARAR VERDİ. SABAH
ERKENDEN YOLA ÇIK-
TI.

YOLU ARTIK ÖĞRENDİĞİNDEN
ÖĞLEYE DOĞRU KÖYÜN BULUNDUĞU
YERE VARDI. KÖYE ULAŞTIĞINDA, SA-
ATLERCE OKLARI ALABİLMEK İÇİN
BİR FIRSAT KOLLADI. GÜN SONA
ERDİ. BİRDEN KÖYÜN ARKA
TARAFINDAN BİR
BAĞIRMA DUYULDU.
GECİKMİŞ BİR GRUP
AVCI GERİ DÖNÜ-
YORDU. GETİR-
DİKLERİ AV BİR
HAYVAN
DEĞİL
İNSANDI.

YERLİLER KURBANLARINI KÖYÜN ORTASINDA BİR DİREĞE BAĞLADILAR. YERLİ SAVAŞÇILAR ONU BİR HALKA HALİNDE SARDILAR. ETRAFINDA VAHŞİ BİR DANSA BAŞLADILAR.

KADINLAR DA İKİNCİ BİR HALKA OLMUŞLAR, YÜKSEK SESLE BAĞIRIYOR VE DAVUL ÇALIYORLARDI. BUNLAR TARZAN'A ORANGUTANLARIN DUMDUMLARINI HATIRLATTI. BÖYLECE KURBANIN BAŞINA GELECEKLERİ ANLADI...

TUTSAĞIN ETRAFINDAKİ HALKA GİTTİKÇE DARALDI. DAVULLARIN SESİ VAHŞİLEŞTİ. YERLİLER TUTSAĞA İŞKENCE YAPMAYA BAŞLAMIŞLARDI. KADINLAR VE ÇOCUKLAR ZEVKTEN BAĞIRIYORLAR, SAVAŞÇILAR DUDAKLARINI YALIYORDU...

TARZAN'A BİR FIRSAT ÇIKMIŞTI. BÜTÜN GÖZLER İŞKENCE DİREĞİNDEKİ HEYECANLI OLAYLARA ÇEVRİLMİŞTİ. YILDIRIM HIZIYLA BÜTÜN OKLARI TOPLADI. BU VAHŞİ İNSANLARI GELİŞİNDEN HABERDAR ETMEK İSTİYORDU...

TARZAN KULÜBELERDEN BİRİNE GİRİP BİR KURU KAFA ALDI. KADINLARIN, TUTSAĞI PİŞİRMEYE HAZIRLANDIĞI BİR SIRADA ELİNDEKİ YERLİLERİN ARASINA FIRLATTI. GÖKTEN DÜŞEN BU KURU KAFA, BATIL İNANÇLI YERLİLER ARASINDA BÜYÜK BİR KARGAŞA ÇIKARMIŞTI. OKLARIN DA KAYBOLDUĞUNU GÖRÜNCE ORMANIN DERİNLİKLERİNDE YAŞAYAN KUDRETLİ TANRIYI KIZDIRDIKLARINA İNANDILAR...

TARZAN O GECE ORMANDA UYUDU. SABAH ERKEN KABİLESİNE ULAŞMAK İÇİN YOLA ÇIKTIĞINDA KARNI ÇOK AÇTI.

SABOR'LA KARŞILAŞTIĞINDA AÇLIĞI NEDENİYLE ÇOK KIZGINDI. SABOR KOCAMAN GÖZLERİNİ ONA ÇEVİRMİŞ, SALDIRIYA HAZIRLANIYORDU.

TARZAN KAÇMAYA KALKIŞMADI. TAM TERSİNE, BU FIRSAT HOŞUNA GİTMİŞTİ. GÜNLERDİR BU ANI BEKLİYORDU. YILDIRIM HIZIYLA SIRTINDAKİ YAYINI ALDI. VE ZEHİRLİ OKU ATIŞA HAZIRLADI. SABOR SALDIRIYA GEÇİNCE OK ONU HAVADA YAKALADI.

KOCA YABAN KEDİSİ YERE DÜŞERKEN ETİNE BAŞKA BİR OK DAHA SAPLANMIŞTI.

VE ÜÇÜNCÜ OK GÖZÜNE GİRDİ.

FAKAT TARZAN BU KEZ YANA KAÇMAK İÇİN GEÇ KALMIŞTI. ASLAN ONU YERE YUVARLADI. ANCAK TARZAN'IN BIÇAĞI VARDI, ONU DA KULLANDI...

SABOR'UN GÖVDESİ SON BİR KEZ TİTREDİ.

TARZAN BU GÖVDENİN BUNDAN SONRA BİR İNSAN YA DA MAYMUNA SALDIRAMAYACAĞINI ANLADI.

GURURLA GÖĞSÜNÜ KABARTARAK BİR AYAĞINI ESKİ DÜŞMANININ GÖVDESİ ÜZERİNE KOYDU, BAŞINI GERİYE DOĞRU ATTI VE GORİLLERİN KORKUNÇ ZAFER ÇIĞLIĞINI ATTI.

TARZAN, SABOR'UN
DERİSİNİ YÜZDÜ, ETİNDEN YEDİ VE POSTUNU
TEMİZLEDİ. İŞİNİ BİTİRDİKTEN SONRA BİR AĞACIN
TEPESİNE ÇIKTI, DERİN VE RÜYASIZ BİR UYKUYA DALDI.

ERTESİ GÜN EN KISA
YOLDAN KABİLESİNE DÖNDÜ VE
ŞAŞKIN GORİLLERİN ÖNÜNE
ASLANIN POSTUNU SERDİ.

"BURAYA BAKIN" DEDİ. "BURAYA BAKIN, KERŞAK'IN KABİLESİNİN ORANGUTANLARI, USTA AVCI TARZAN'IN YAPTIKLARINA BAKIN. İÇİNİZDEN HANGİNİZ ASLANLARA SALDIRABİLİR? ARANIZDAN EN GÜÇLÜSÜ TARZAN! TARZAN ORANGUTAN DEĞİL. TARZAN BİR...

"KONUŞMASININ BURASINDA DURMAK ZORUNDA KALDI. ÇÜNKÜ ORANGUTANLARIN DİLİNDE İNSAN SÖZCÜĞÜNÜN KARŞILIĞI YOKTU...

...SÖYLEMESİNİ BİLE BİLMİYORDU.

KABİLE ONUN ÇEVRESİNE TOPLANMIŞ, SÖYLEDİKLERİNİ HAYRETLE DİNLİYOR, BAŞKAN KERŞAK'SA ONLARI GERİDEN İZLİYORDU. İÇİNDEKİ NEFRET VE ÖFKE BÜYÜDÜKÇE BÜYÜDÜ. KISKANÇLIK ONU DELİLİĞE İTİYORDU ADETA.

KERŞAK, KORKUNÇ BİR ÇIĞLIK ATARAK KALABALIĞIN ÜZERİNE ATILDI.

KİM OLDUKLARINA BAKMADAN ÇEVRESİNDEKİLERE VURDU, ISIRDI. ORMANA KAÇMA FIRSATI BULAMAYAN ON İKİ ORANGUTANI KISA BİR ZAMAN İÇİNDE ÖLDÜRMÜŞTÜ.

PARLAK, KIRMIZI BAKIŞLARI, BİR DALA TÜNEMİŞ OLAN TARZAN'A TAKILDI. "HAYDİ KOCA TARZAN İN AŞAĞIYA" DİYE HAYKIRDI. "AŞAĞIYA İN VE DAHA GÜÇLÜ BİRİNİN SENİ NASIL EZDİĞİNİ GÖR. GÜÇLÜ SAVAŞÇILAR DÜŞMANINI GÖRÜNCE AĞAÇ TEPELERİNE Mİ KAÇARLAR?"

TARZAN, BU SÖZLERE VAHŞİ BİR ÇIĞLIKLA KARŞILIK VERDİ. KERŞAK'IN KARSISINDA TEK SİLÂHI BIÇAĞI VE ZEKÂSIYDI...

RAKİBİ ÜZERİNE SALDIRINCA, TARZAN BIÇAĞINI KININDAN ÇEKTİ. KERŞAK'IN UZUN VE GÜÇLÜ KOLLARINDAN SAKINMASI GEREKİYORDU.

GÖVDELERİNİN ÇARPIŞTIĞI ANDA TARZAN DÜŞMANININ BİR KOLUNU YUKARIYA ÇEKTİ VE KESKİN BIÇAĞI KALBİNİN ALTINDAKİ ETİNE BATIRDI...

BU İLK DARBE, TARZAN'I TEHLİKELİ BİR KUCAKLAŞMADAN KURTARMIŞTI. KERŞAK ACIYLA KORKUNÇ BİR ÇIĞLIK ATTI...

KERŞAK ACI VE ÖFKEYLE TARZAN'A SALDIRDI.
BIÇAK TARZAN'IN ELİNDEN KURTULMUŞTU...

ORANGUTAN, TARZAN'IN KAFASINA BİR YUMRUK ATMAYA HAZIRLANIYOR, BÜTÜN AĞIRLIĞIYLA ÜZERİNE YÜKLENİYORDU.

KERŞAK'IN YUMRUĞU HEDEFİNİ BULSAYDI, ÖLDÜRÜCÜ OLABİLİRDİ. AMA TARZAN ÇOK HIZLIYDI...

...EĞİLDİ VE KERŞAK'IN MÜTHİŞ YUMRUĞUNU SAVUŞTURDU. KERŞAK ÇILGINA DÖNMÜŞTÜ.

SALDIRI SIRASI ŞİMDİ TARZAN'DAYDI. ORANGUTANIN KARNINA BİR YUMRUK İNDİRDİ. KERŞAK SALLANDI. GÖĞSÜNDEKİ YARA NERDEYSE ONU YERE YIKACAKTI.

KERŞAK SON BİR KUVVETLE YENİDEN SALDIRDI. TARZAN'I KENDİNE DOĞRU ÇEKTİ. BÜYÜK DİŞLERİ TARZAN'IN BOYNUNU ARIYORDU AMA...

Ö SIRADA GÖVDESİNİ BİR TİTREME KAPLADI, BİR AN TAŞ KESİLDİ. SONRA YERE YIKILDI. ORANGUTANLARIN BAŞKANI KERŞAK ÖLMÜŞTÜ.

BÖYLECE TARZAN, MAYMUN ADAM, AYAĞINI RAKİBİNİN GÖĞSÜNE KOYDU VE BİR ZAFER ÇIĞLIĞI ORMANI ÇINLATTI.

GENÇ GREYSTOKE LORDU, TARZAN, ORANGUTANLARIN KRALI OLMUŞTU...

BU SERÜVENİN SONU HOGARTH.

Bilmece Bulmaca

Zorro'nun atını bulmasına yardımcı olur musunuz?

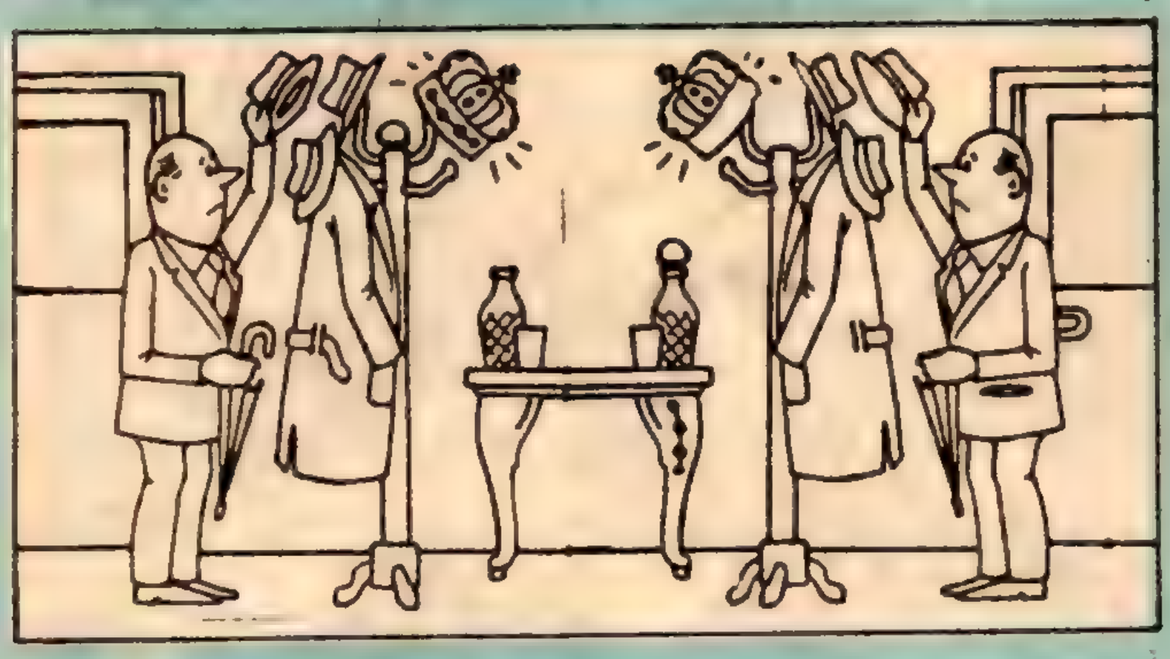

SİMETRİK RESİMLER: Yukarıdaki simetrik resimlerde yer değiştirmiş beş şekil var, onları bulabilir misiniz?

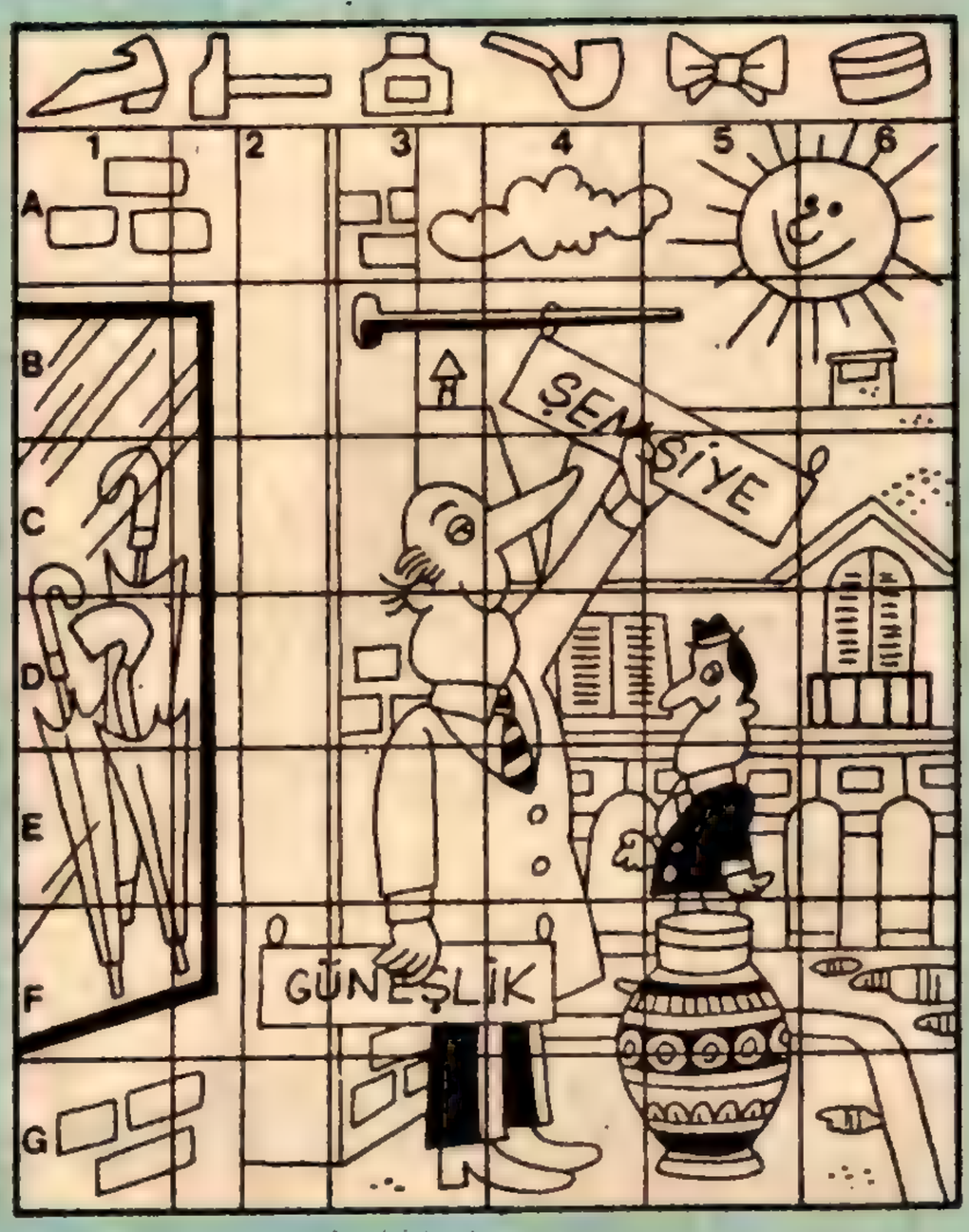

GİZLİ ALETLER

Yukarıdaki aletlerden bazıları resmin karelerine gizlenmiştir. Onları bulabilir misiniz?

YİRMİ FARK

Aşağıda birbirinin eşi gibi görülen iki resimde yirmi küçük fark var. Bu farkları bakalım ne kadar zamanda bulabileceksiniz?

EŞ KARELER: Yukarıda karelere bölünmüş resimde ikişer ikişer birbirinin eşi sekiz kare var, bulabilir misiniz?

1'den 49'a kadar olan noktaları birleştirelim bakalım ortaya ne çıkacak?

Noktalı yerleri boyayalım, bakalım ortaya ne çıkacak?

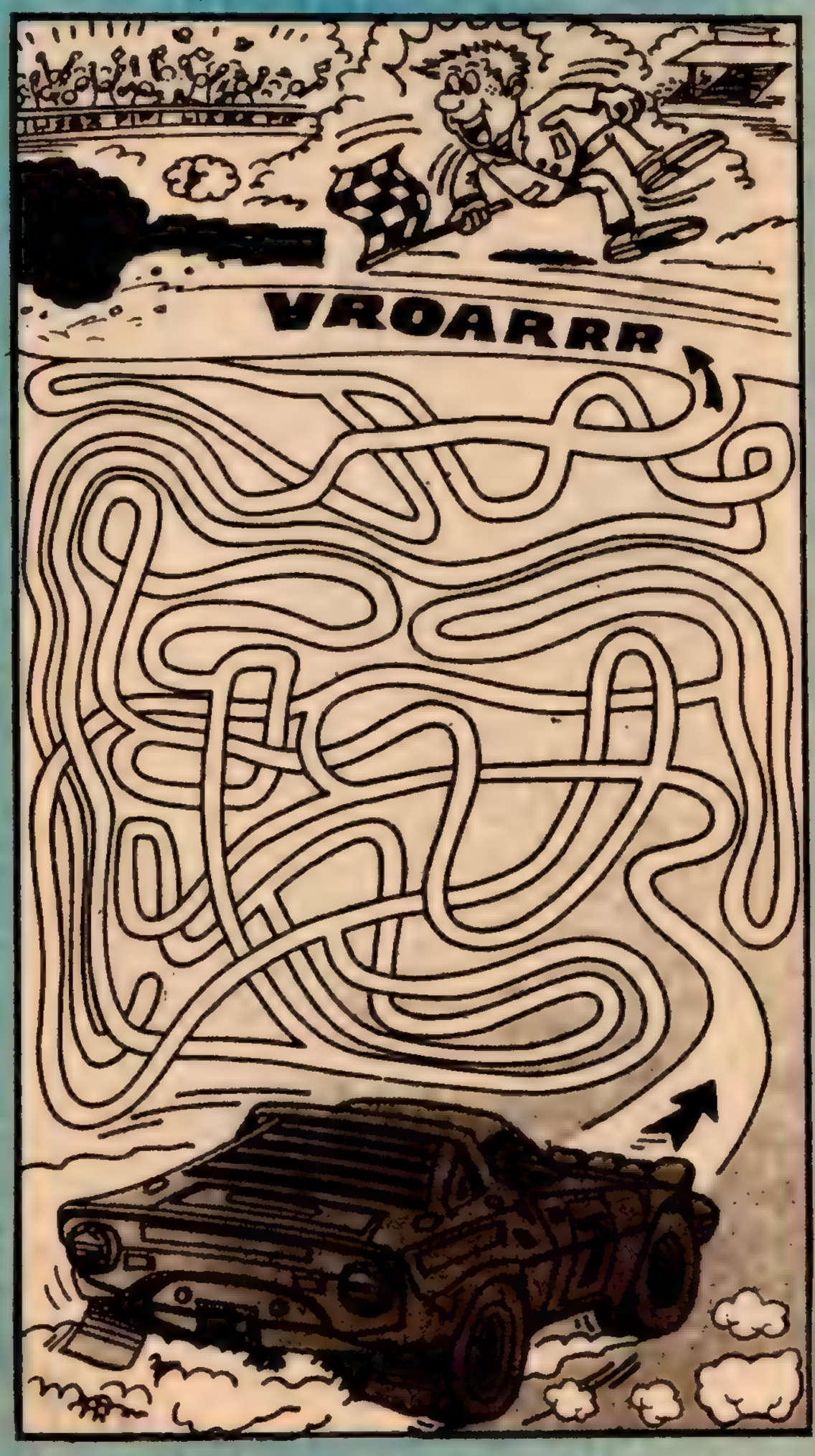

Yarış arabası pistten çıkıp yolunu kaybetmiş, onun piste ulaşmasını sağlayabilir misiniz?

Bilmece Bulmaca

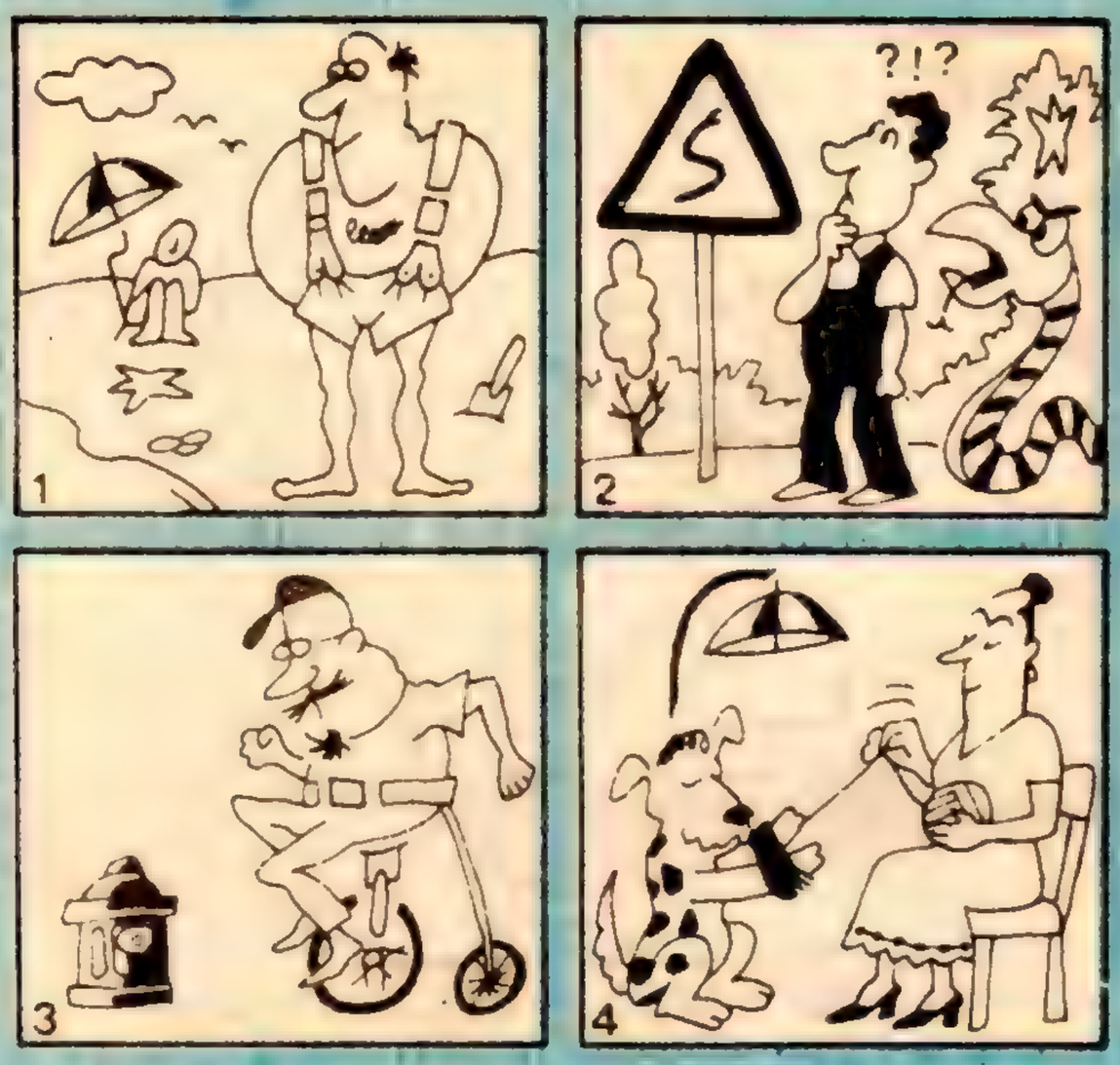

RESİMLER: 1 numaralı resimdeki dokuz şekil diğer resimlerde üçer üçer tekrar kullanılmış, onları bulabilir misiniz?

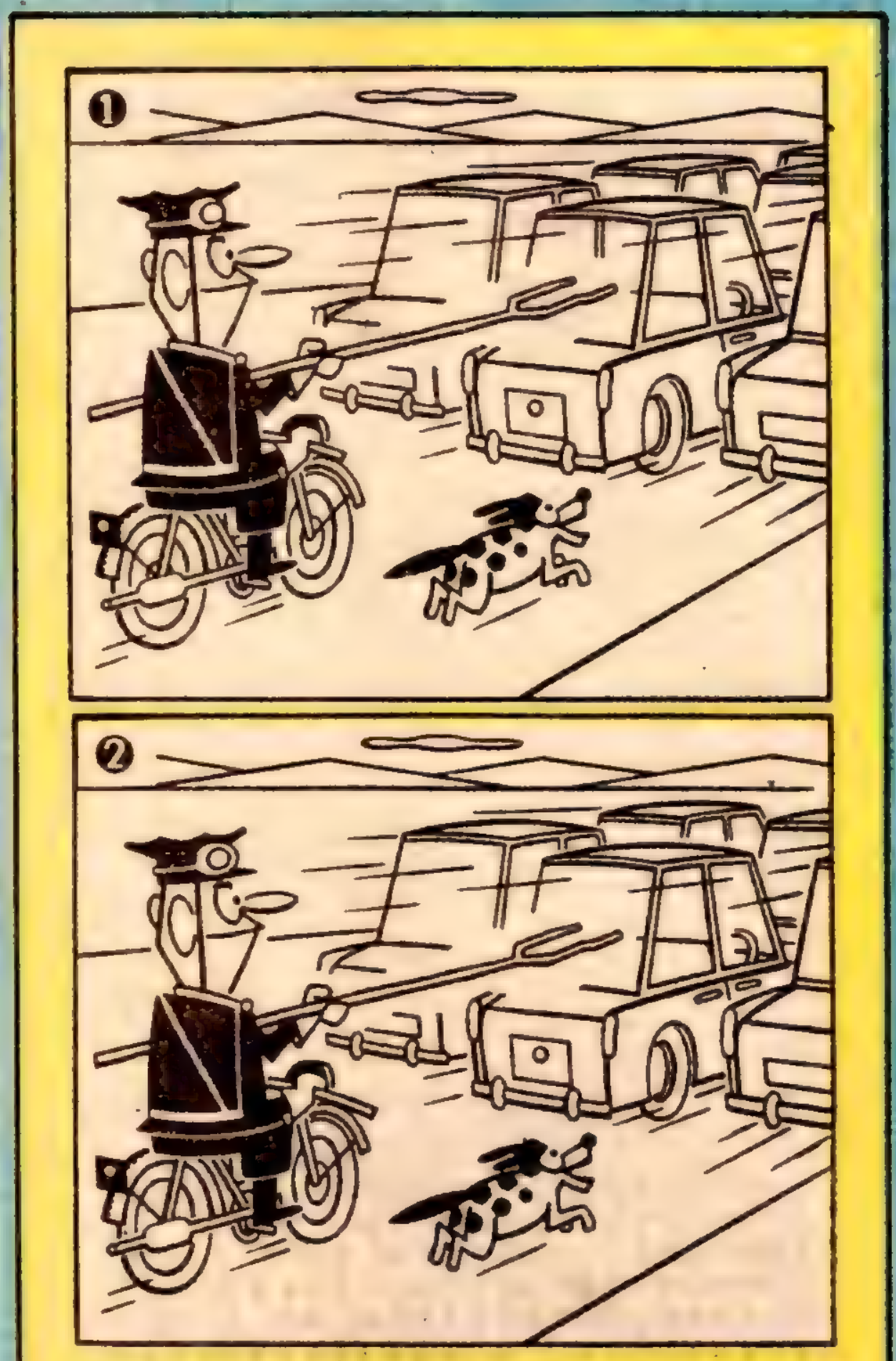

8 FARK

Yukarıdaki iki resim arasında sekiz küçük fark var bulabilir misiniz?

DÖRT RESİM: Yukarıda birbirinin aynı gibi görülen dört resimden bir tanesi diğerlerine göre tamamdır. Diğerlerinde küçük birer eksik şekil vardır. Tamam olanı bulabilir misiniz?

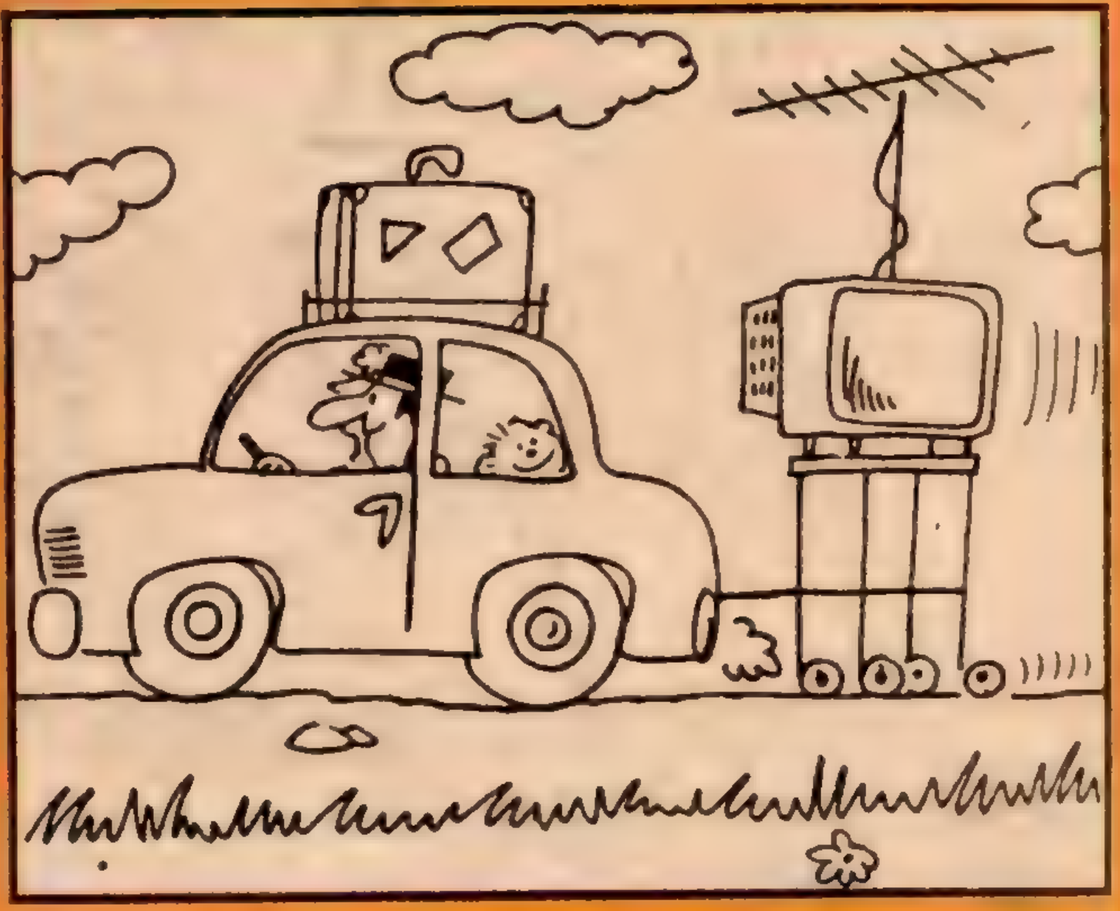

7 BENZER Yukarıdaki iki resimde birbirine benzer yedi şekil var. Bulabilir misiniz?

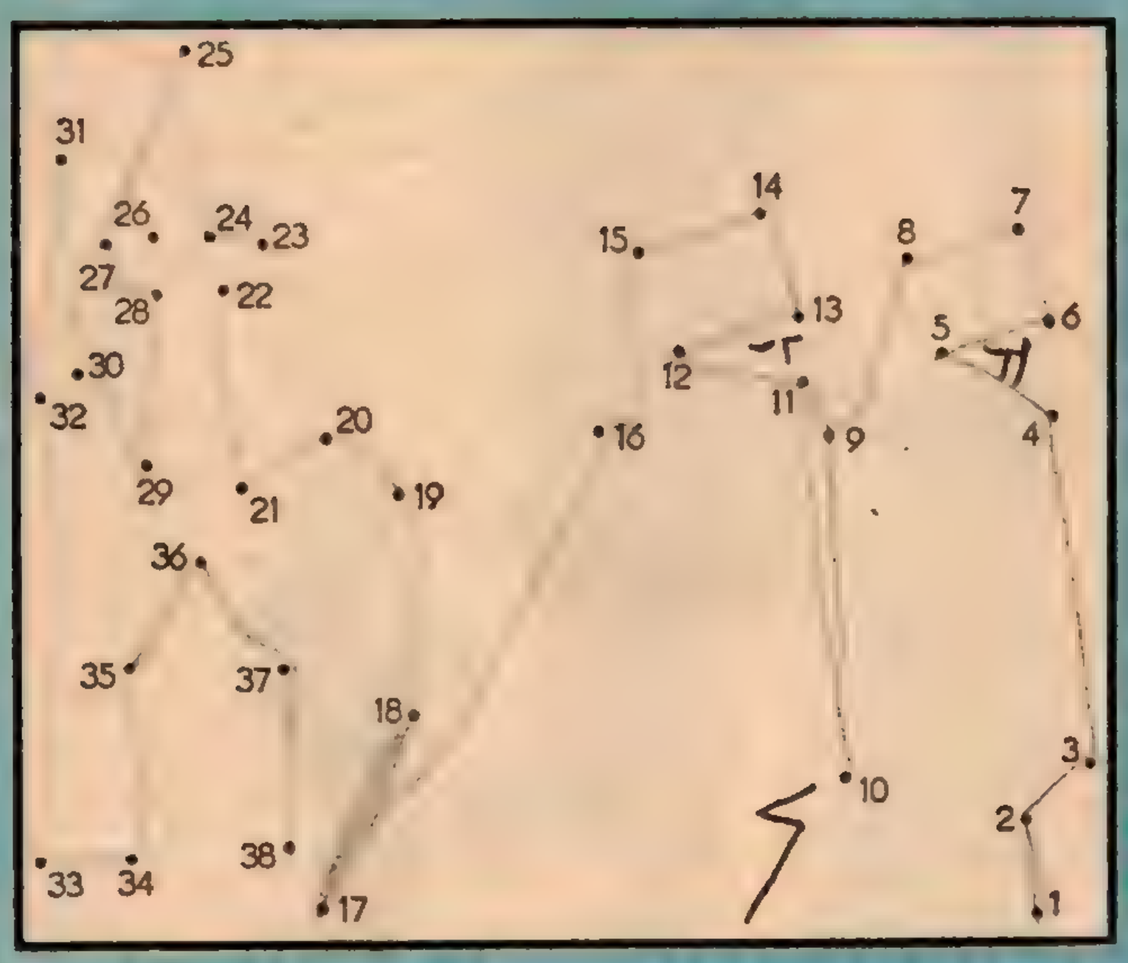

Noktaları birleştirelim, bakalım ortaya ne çıkacak?

YOLCULAR: Yukarıdaki insanların valizleri karışmış, giysilerine bakarak hangi valizin kime ait olduğunu bulabilir misiniz?

YANITLAR

SİMETRİK RESİMLER: 1- Şemsiyenin sapı, kapının kolu. 2- Şapkanın içi adamın cebi. 3- Paltonun kemeri elbise askısının ayağı. 4- Askının topuzu, şişenin kapağı. 5- Taçın süsleri, masanın ayağındaki şekil.

GİZLİ ALETLER: Ayakkabı C-4, Şişe E-6, Pipo D-1, Yuvarlak Kutu F-5.

YİRMİ FARK: 1- Soldaki kuşun kuyruğu. 2- Arkadaki geminin halatı. 3- Soldaki iskele babasının üstü. 4- Sağdaki babanın altı. 5- Arkadaki geminin yanındaki su çizgisi. 6- Deniz erinin kolundaki arma. 7- Soldaki adamın sağ omuzu. 8- Alttaki kuşun kanadı. 9- Deniz erinin fularının ucu. 10- Deniz erinin torbasındaki şekil. 11- Sağdaki adamın ağzı. 12- Soldaki adamın şapkası. 13- Sağdaki evin damındaki dörtgen. 14- Soldaki geminin üstündeki şekil. 15- Öndeki geminin parmaklığının kenarı. 16- Arkadaki gemi direğinin sağındaki çizgi. 17- Soldaki adamın sağ ayağı. 18- Sağdaki evin damının solu. 19- Öndeki geminin altındaki yatay çizgi. 20- Solda bidondaki yuvarlak.

BENZER KARELER: A-1 ile F-5, D-1 ile A-9, F-3 ile B-7, C-6 ile E-8.

RESİMLER: İkinci resimde ağaç, yıldız, yılanın dilinin ucu. Üçüncü resimde adamkın kemeri, sakalı, bisikletin oturma yeri. Dördüncü resimde lamba, kadının kaşları, köpeğin başındaki şekil.

SEKİZ FARK: 1- Adamın şapkasındaki yuvarlak. 2- Ortadaki arabanın arka kapı kolu. 3- En soldaki arabanın arkası. 4- Köpeğin sol ön ayağı. 5- En önde dipteki araba. 6- Motosikletin arka tekerleğinin ortası. 7- Ortadaki arabanın sol yanındaki pencerenin direği. 8- Motosikletin dümen kolunun uzunluğu.

DÖRT RESİM: A ve D resimlerinde sağdaki çeşme yok, B resminde sağdan ikinci adamın saçları yok. Bu durumda C resmi diğerlerine göre tamamdır.

YEDİ BENZER: 1- Balığın kuyruğu, arabanın kapı kolu. 2- Oltanın yuvarlağı, televizyonun arka tekerleği. 3- Adamın şapkasındaki şekil, bavulun sapı. 4- Kulenin tepesi bavuldaki şekil. 5- Sol üstteki ağaç, arabanın arkasındaki şekil. 6- Ağacın altındaki çizgiler, televizyon ekranındaki şekiller. 7- Sudaki çizgiler, arabanın önündeki çizgiler.

YOLCULAR: 1- Buenos Aires. 2- Riyad. 3- Vera Cruz. 4- Münih. 5- Glasgow. 6- Bombay

İNSANDA • HAYVANDA
İŞ HAYATINDA • UZAYDA
SANATTA • BİLİMDE

BİTKİDE • DOĞADA
YAPIDA • MEKANİKTE
SPORLARDA

Milliyet YAYINLARI

EN BÜYÜK
EN İNCE
EN HIZLI
EN UZAK
EN ÖNCE
EN DERİN
EN ÇOK
EN SOĞUK
EN İŞLEK
EN PARLAK
EN GENÇ
EN GENİŞ
EN ZAYIF
EN UZUN
EN GÜÇLÜ
EN YAVAŞ
EN KISA
EN KESKİN
EN ENDER
EN YAŞLI
EN HAFİF
EN YÜKSEK
EN AĞIR
EN İŞLER

Nefis bir baskı • Resimli
• Kromelüks kapak
512 sayfa • 500 lira

BÜTÜN KİTAPÇILARDA

GENEL DAĞITIM: MİLLİYET YAYIN A.Ş.
Cağaloğlu - Türbedar Sokağı, İSTANBUL

ÇIKTI

BAY BRUHL'ÜN İNANILMAZ OLAYI

Samuel O. Bruhl sıradan görünümlü bir yurttaştı. Tek ayrıcalığı sol yanağındaki at nalı biçimindeki yara iziydi.

SAMUEL O. Bruhl sıradan görünümlü bir yurttaştı. Sizin, benim gibi. Tek ayrıcalığı, sol yanağındaki at nalı biçimindeki yara iziydi. Gençliğinde bir araba tamponunun üzerine düştüğü zaman almıştı o yarayı. Akide şekeri ve şurup yapan bir fabrikanın muhasebecisi olarak çalışıyor, oldukça iyi para kazanıyordu. İriyarı, kendisine çok bağlı bir karısı, iyi yetiştirilmiş iki kızı, Brooklyn'de de bir evi vardı. Dokuzdan beşe kadar çalışır; ara sıra bir sinema, ya da tiyatroya gider, kötü golf oynar ve gece on bir olduğunda her zaman yatağında olurdu. Bruhl'lerin Bert adında bir köpeği, küçük bir arkadaş grubu, eski model Sedan bir arabaları vardı. Heyecansız yaşamlarına rahat bir uyum sağlamışlardı.

Samuel Bruhl'un sakin sakin yaşayıp, olağan bir hastalıktan ölmemesi için hiçbir neden yoktu. Doğa onu olaysız bir yaşam sürsün diye yaratmıştı. Sonunda fazla masraflı olmayan, fakat saygınlık düzeyi de düşmeyen bir cenaze töreniyle gömülecek, başına da mütevazi bir taş dikilecek adamlardandı. İnsan bütün bunları, onun o renksiz gidiş gelişlerine, o yumuşak davranışına, rüyalarının o minik çapına baktığında anlardı zaten... Jodd Gray'i izleyenler, onu ne tip sıradan bir yurttaş sayarlarsa, Bay Bruhl de tam o tip sıradan bir yurttaştı. O basit aile erkeği günün birinde nasıl kendini bir trajedinin ortasında bulduysa, Bay Bruhl de kendine benzer yüzlerce insanın arasından ayrılıp kendini aynı şekilde beklenmedik olaylarla ve beklenmedik bir sonla karşı karşıya buldu. Ne gariptir ki, aklının ucundan geçmeyecek koşulları doğuran şey, yanağındaki o at nalı biçimindeki yara izi oldu. Kalbinde bir leke başgösterse, ya da ruhuntdabir tik belirse durum bambaşka olurdu. İnsan o zaman koşulların onu ittiği doğrultuyu görünce suçu Bruhl'de bulabilirdi. Ama gizli güçlerin bir insanı, yalnızca çocukluğunda geçirmiş olduğu bir kaza yüzünden yere vurmaya kalkması da biraz garip oluyor.

Samuel O. Bruhl, tıpkı George Clinigan (nal-yara)'a benziyordu. Clinigan'ın da sol yanağında tıpkı öyle at nalı biçiminde bir yara izi vardı. Ayrıca boyları, kiloları, tenleri de benziyordu. Tabiî dikkatli bakan bir insan, Clinigan'ın gözlerinin hiç durmayıp habire sağa sola kıpırdadığını, Bruhl'unkilerin ise hep durgun baktığını anlamakta gecikmezdi. Ayrıca şeker fabrikasının muhasebecisinin hem alnı daha geniş, hem ağzı daha sevimliydi. Ama yine de ilk bakışta ünlü gangstere pek çok benzediği de bir gerçekti.

Eğer Clinigan böyle ün yapmasa, doğanın bu kalleşliğini hiç kimse farketmeyebilirdi. Ama Clinigan ün yaptı ve düzinelerce insan da onun Bruhl'e benzediğini farketti. Clinigan vurulduğunda, her gün gazetelerde onunu resimlerini gördüler. Derken şeker fabrikasında birisi, bir başkasına, Clinigan'ın Bruhl'e benzediğini söyledi. Hem de çok benzediğine işaret etti. Kısa zamanda işyerindeki herkes bu konuda söyleyecek bir şeyler buldu. Hem kendi aralarında konuştular, hem de Bay Bruhl'e söylediler.

Bay Bruhl önce konuyu gülerek geçiştirdi. Ama günün birinde, Clinigan bir haftadan beri hastanede yatmaktayken, polisin biri yolda Bay Bruhl'e dikkatli dikkatli baktı. O olaydan sonra, ufak tefek muhasebeci, daha birkaç kişinin de kendisine şaşkınlık ve telaşla baktıklarına dikkat etti. Hatta bir keresinde kısa boylu, esmer bir adam aceleyle elini paltosunun cebine daldırdı ve rengi de hafifçe soldu.

BAY Bruhl kaygılanmaya başlamıştı. Hayaller kuruyordu artık. Bir sabah, kahvaltıda karısına, "Umarım bu Clinigan denilen herif iyileşmez," dedi. "İyi bir insan değil. Ölse daha iyi olur."

Bayan Bruhl, "Yoo, iyileşecek," deyiverdi. Elindeki sabah gazetesine bakmaktaydı. "Burada iyileşecek diyor. Ama yeniden vuracaklarmış. Vuracakları kesin diyor."

Clinigan'ın hastaneden gizlice kaçıp kentin kalabalığına karıştığı

gecenin ertesi sabahı, Bruhl işine gitmemeye karar verdi. "Kendimi pek iyi hissetmiyorum bugün," dedi karısına. "Büroya telefon edip hasta olduğumu söyler misin?"

Karısı, "Zaten pek iyi görünmüyorsun," dedi ona. "Gerçekten iyi görünmüyorsun. İn aşağı Bert!" diye ekledi sonra. Köpek o anda kucağına sıçramış, bir inilti sesi çıkarmıştı. Anlamıştı hayvancık işlerin yolunda olmadığını.

Bruhl gün boyu evin içinde dolanıp durdu; gazetelerden Clinigan'ın nasıl kayıplara karıştığına ilişkin yazıları okudu. Gangsterin kent içinde bir yerlerde olduğu sanılmaktaydı. Kurmuş olduğu bir yığın çetenin ona gereksinimi vardı. Hiç değilse ülkeyi terkedecek parayı biriktirinceye kadar. Oysa hastaneden meteliksiz kaçmıştı. Gazetelere göre rakip gangsterler kesinlikle onu arayıp bulacak, yeniden halletmeye çalışacaklardı. "Neyi halletmeye?" diye sordu Bayan Bruhl bunu duyunca. Kocası, "Başka konudan söz edelim," diye karşılık verdi.

Bay Bruhl'un korku içinde olduğunu ilk anlayan küçük Joey oldu. Yani şeker fabrikasındaki odacı çocuk. Her zaman lastik pabuçla dolaşan Joey, bir gün apansız muhasebecinin odasına giriverdi. Kapıyı tuttuğu gibi açtı ve bir şeyler söylemeye koyuldu.

"Ulu Tanrım!" diye bağırdı Bay Bruhl. Koltuğundan fırlamıştı bir anda. Çocuk, "Ne oldu ki, Bay Bruhl?" diye sordu. Bir başka gün de santral kız Bay Bruhl'un odasını arayıp kendisini bir adamın beklemekte olduğunu haber verdi. Bay Globe adında biri. "Ne biçim biri?" diye sordu Bruhl. Globe adında kimseyi tanımıyordu. Kız, "Ufak tefek ve esmer," diye karşılık verdi. "Ufak tefek, esmer bir adam, ha? Ona, benim dışarıya çıktığımı söyleyin. California'ya gitti deyin." Bildiklerini birbirine anlatıp duran personel, sonunda Bay Bruhl'ın Clinigan'la karıştırılmaktan korktuğuna karar verdi. Böyle olursa birisi vurup öldürebilirdi onu. Ama bunu anladıklarını Bay Bruhl'e belli etmediler. Şişko bir memur olan Ollie Breithofter yasaklamıştı belli etmelerini. Breithofter yorulmak bilmeden eşek şakaları yapan, bundan pek hoşlanan biriydi. Aklına yepyeni bir fikir geldi.

CLİNİGAN hâlâ aranıyordu. Bulunup öldürülememişti. Bay Bruhl bu arada kilo veriyor, çok sinirli bir duruma geliyordu. İşine gidip gelmek için yeni yeni yollar buluyordu durmadan. Hatta bir tanesi, iki kez vapurlara binip inmeyi gerektiriyordu. Yemeklerini masasının başında yiyor, telefon zillerini duyunca yanıtlamıyor, birisi yere bir şey düşürünce bağırıyor, yoldan geçen taksi şoförleri kendisine bağırdıkları zaman kendini mağazalara, bankalara atıyordu. Bir sabah Bayan Bruhl evi toplarken onun yastığı altında bir tabanca buldu. "Yastığının altında bir tabanca buldum," dedi ona o gece. Bay Bruhl, bu tartışma sırasında tedirgin, karısı da rahatsızdı. Tartışma ta yatıncaya kadar sürdü. Bay Bruhl evin bütün kapı ve pencerelerini sımsıkı kapayıp soyunmaya başladığı sırada telefon çaldı. "Seni arıyorlar, Sam," diye seslendi karısı. Adam ağır adımlarla Bert'in yanından geçip telefona doğru yürüdü. Köpeğe, "Keşke senin yerinde olsaydım," dedikten sonra kulaklığı eline aldı. Kısık bir ses, "Şunu kafana iyice sok," dedi. "Her yerde izini sürdük, tamam mı? Suyun kaynadı artık!" Ve telefon kapandı. Bruhl bir çığlık kopardı. Karısı koşarak geldi. "Ne oldu Sam, ne oldu?" diye haykırdı. Bruhl rengi solmuş, hasta bir halde koltuğa yığılmıştı. "Enselediler beni," diye inledi. "Enselediler beni." Bayan Bruhl büyük bir sabırla, adım adım söküp aldı hikâyeyi onun ağzından. Kocasını Clinigan'la karıştırdıklarını öğrendi. Enselediklerini de. Bay Bruhl, kafası pek hızlı çalışan tiplerden değildi. Ama karısının sezgileri oldukça güçlüydü. Bu sezgiler şimdi ona, biraz önceki telefonun Ollie Breithofter'in marifeti olduğunu fısıldamaktaydı. Derhal Ollie Breithofter'in karısını aradı ve gerçeği iyice öğrenmeden telefonu kapatmadı. Evet, az önce arayan Ollie idi.

Maskonsett Şurup ve Şeker Şirketi'nin muhasebecisi, çetelerin kendi peşine düşmüş olmadığını öğrenince o kadar rahatladı ki, ertesi gün işe gittiğinde Ollie'nin kendisini bir an için kandırmış olduğunu açıklamakta bile sakınca görmedi. Hatta gün boyu süren esprilere ve kahkahalara da katıldı. Bundan sonra bir hafta boyunca, küçük muhasebeci nisbeten huzur içinde yaşadı denilebilir. Artık gazeteler, Clinigan'dan pek söz etmiyorlardı. Adam iyice kayıplara karışmıştı. Çeteler çatışması da şimdilik ölü durumundaydı.

Bir sabah, Bayan Bruhl, kocasının yastığı altında bir tabanca buldu.

BİR pazar sabahı Bay Bruhl, karısını ve kızlarını alıp araba gezintisine çıktı. Brooklyn sokaklarında bir mil kadar ilerledikten sonra gözü dikiz aynasına ilişti. Arkasında mavi bir Sedan vardı. İlk köşeden sapıverdi. Sedan da saptı. Bruhl yeniden döndü, Sedan da peşinden geldi. "Nereye gidiyorsun, sevgilim?" diye sordu karısı. Bruhl onu yanıtlamadı. Hızını artırdı, arabayı deliler gibi sürmeye başladı. Köşeleri yıldırım gibi dönüyor, lastikleri gıcır gıcır ötüyordu. Bir trafik polisi arkasından düdük çaldı. Küçük kızı bağırdı. Bruhl döne sapa yoluna devam etti. Bayan Bruhl ona ciddî biçimde çatmaya başladı. "Aklını mı yitirdin, Sam?" diye haykırdı. Bay Bruhl arkaya doğru baktı. Sedan görünürlerde yoktu. Yavaşladı. "Eve dönelim," dedi. "Yeter artık bu kadarı!"

Bundan sonraki bir ay olaysız geçti. Biraz da Bayan Breithofter'in sayesinde tabiî. Bay Bruhl yavaş yavaş kendine gelmeye başlıyordu. Tam o eski kişiliğine pek yakın bir duruma geldiği gün, "Sluggy Pensiota", yani "Katil Lewis", yani "Adam boğan Koetschke" vurularak öldürüldü. Bu adam, "nal-yara" Clinigan'ı haklamaya yemin eden çetenin başkanıydı. Gazeteler çeteler çatışması olayına bıraktıkları yerden başlayıverdiler. Clinigan'ın resimleri yine yayımlandı. Pensiota'nın vurulması bir tek anlam taşıyordu gazetelere göre: "Nal-yara" Clinigan'ın suyu kaynamıştı artık. Bay Bruhl yavaş yavaş yeniden kendisini dağıtmaya başladı.

Bir haftayı daha surat asarak, en ufak sesten ürküp sıçrayarak, egzos sesi duysa bayılacak duruma gelerek geçirdi ve bundan sonra da yavaş yavaş Samuel O. Bruhl'un görünüşünde pek acayip değişiklikler yer almaya başladı. Konuşurken ağzının köşesinden konuşuyor, gözleri hiç durmadan kıpır kıpır, sağa sola bakıyordu. Giderek daha çok benziyordu "nal-yara" Clinigan'a. Karısını durmadan tersliyordu. Bir keresinde, "Piliç," deyivermişti ona. Oysa daha önce hep Minnie diye çağırırdı karısını. Onu öptüğü zaman da değişik bir biçimde öpüyordu. Bir gece evlerinde briç oynamak üzere dostları geldiğinde (yaşlı Bay Creegan'la karısı), Bruhl merdiven başında sırtında kırmızı pijamayla, sigara içerek ve elinde tabancasıyla belirmişti. Yüksek sesle bir-iki saçma söz söyledikten sonra masa saatini kapıp şöminenin üzerindeki rafa doğru fırlattı. Bayan Bruhl bağırdı. Bay Creegan bayıldı. O sırada mutfakta bulunan Bert havladı. "N'ooluyo size be?" diye terslendi Bruhl. "Ödlek misiniz hepiniz, ne?"

BAYAN Bruhl dolaplardan birine saklanmış durumdaki sekiz-on tane gangster romanını tamamen rastlantı sonucunda buldu. Bunları oraya Bruhl koymuştu. Kitaplar arasında **Al Capone, Kazanamazsın, Onbin Toplum Düşmanı** ve birkaç başka tanınmış roman da vardı. Hepsi de okunmaktan iyice

Kırmızı pijamasıyla yatağında yatıyor, peşpeşe sigaralar içip duruyordu...

yıpranmış durumdaydılar. Bayan Bruhl bunun üzerine bir şeyler yapma zamanının geldiğini anladı. Kocasına bir doktor getirtmeye karar verdi. Bruhl iki-üç gündür yine işine gitmiyordu. Kırmızı pijamasıyla yine yatağında yatıyor, peşpeşe sigaralar içip duruyordu. İşinden bir-iki kez

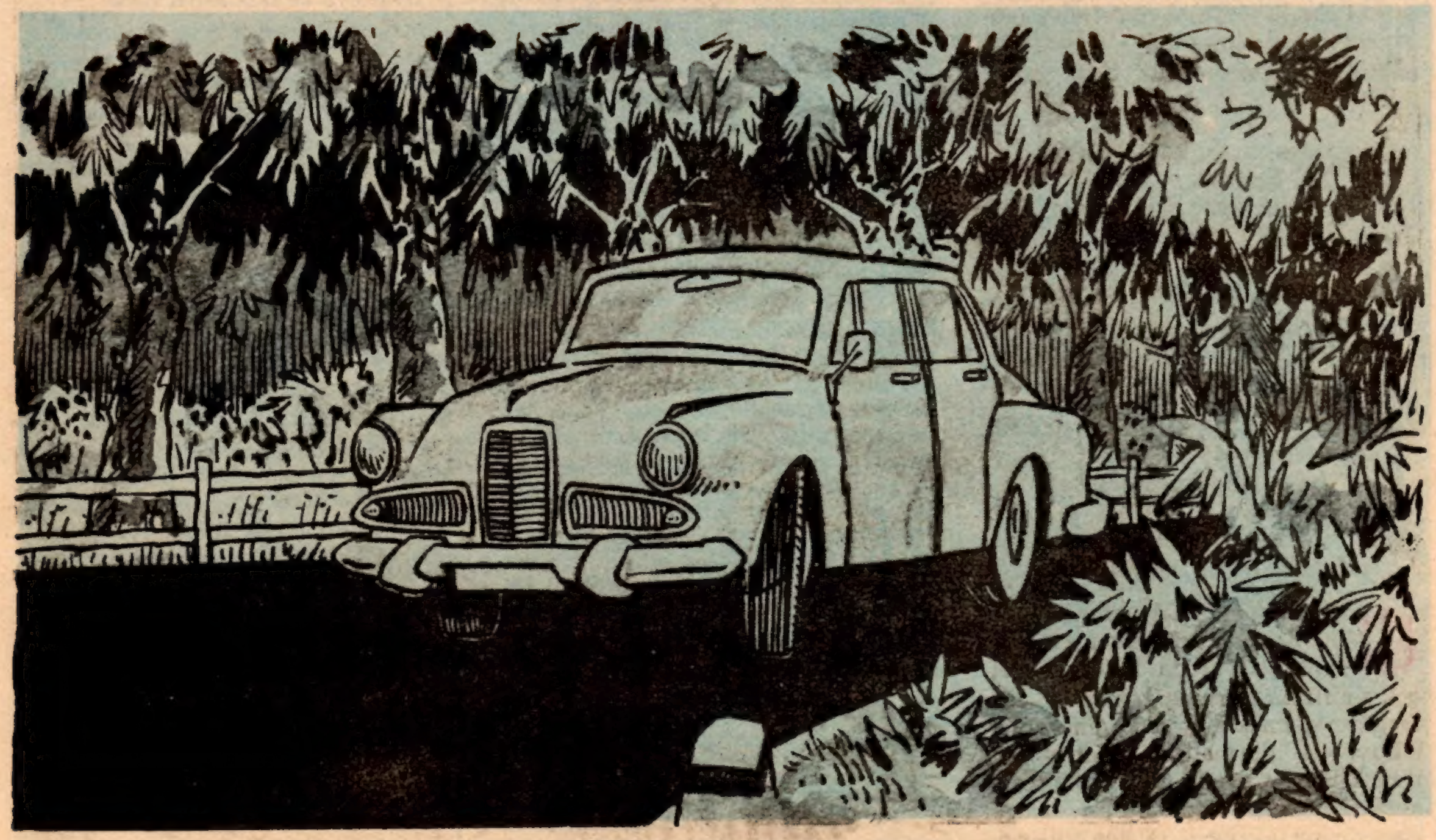

Bir Pazar sabahı Bay Bruhl, karısını ve kızlarını alıp araba gezintisine çıktı.

aradılar. Bayan Bruhl ona kalkıp giyinmesi, işine gitmesi için ısrar edince o güldü; karısının kafasını kaba bir hareketle pat pat okşadı. "Boşver, bebek," dedi. "Rahatımız yerinde. Başka her şey cehennemin dibine!"

Sonunda gelip Bay Bruhl'un odasına alınan doktor, dışarı çıktığında iyice kaygılı görünüyordu. "Psikoz bu," dedi. "Kesinlikle psikoz. Kocanız bir hayal dünyasında yaşıyor. Herhangi bir şeye karşı kendince garip bir savunma mekanizması geliştirmiş." Doktor bir psikiyatri uzmanının çağırılmasını önerdi. Ama o gittikten sonra Bayan Bruhl kocasını kent dışında bir geziye götürmeye karar verdi. Maskonsett Şurup ve Şeker Anonim Şirketi çok anlayışlı davrandı. Bay Sculle, "Elbette olur," dedi ve ekledi: "Sam bizim için çok değerlidir, Bayan Bruhl. Çabucak iyileşeceğini umarız." Ama onlar geziye çıktıktan sonra, ne olur ne olmaz diye, hemen Bruhl'un hesaplarını incelemekten de geri kalmadı.

İşin garip yanı, Samuel Bruhl de karşı çıkmadı bu gezi düşüncesine. "Dinlemeye gereksinimim var," dedi. "Haklısın. Uzaklaşalım buradan bir süre." Grand Central istasyonunagelinceye dekpek normal davrandı. Fakat tam oraya vardıkları anda, 125. caddedeki istasyondan yola çıkmakta diretti. Bayan Bruhl bunun çok saçma bir şey olduğunu söylediği zaman, sevgili kocası ona fena halde hırladı. "Ulan, amma da salak karı seçmişim be," dedi, sonra acı bir sesle, kabak başına patladığı zaman bundan kendi pilicinin sorumlu olacağını ekledi. "Buna ne diyeceksin peki?" diye sorarak kadının kafasına bastırıp onu taksinin tabanına doğru itti.

"Sandığından Çok" adlı şarkıyı çalıyordu.

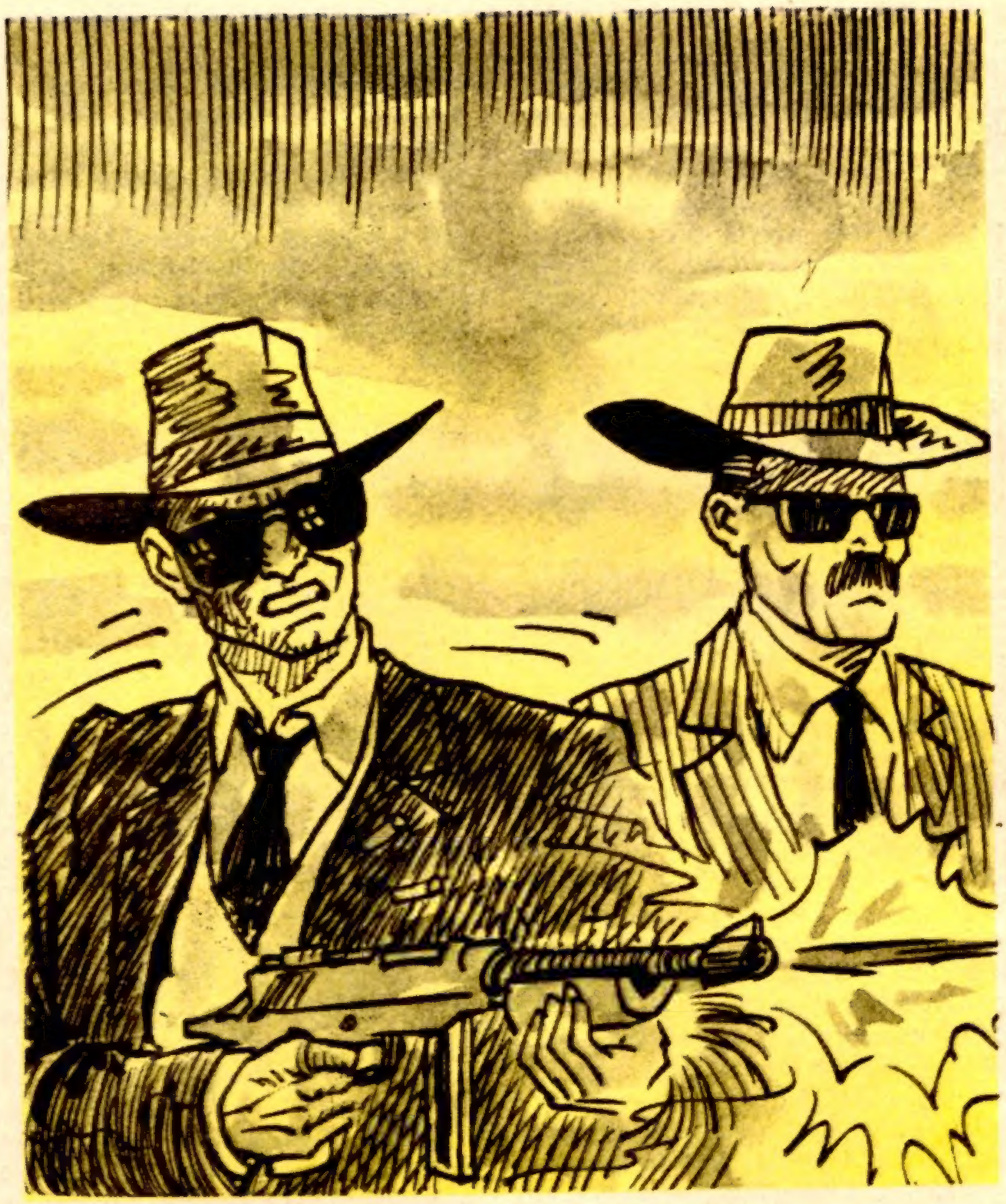

Üst üste yığılan patlamalardan oluşmuş bir gümbürtüyle birlikte, seri halinde ışıltılar görüldü.

KUÇÜK bir dağ oteline gittiler. Pek ahım şahım bir yer değildi ama, odalar temiz, yemekler iyiydi. Eğlence diye hiçbir şey yoktu. Bir tek mini golf alanıyla, eğri büğrü bir tenis kortu. Ama Bay Bruhl bundan yakınmıyordu. Dışarının zaten fazla soğuk olduğunu söylüyor, içeride vakit geçiriyor, kitap okuyup sigara içiyordu. Akşamları yemek salonundaki mekanik piyanoyu çalıyordu hep. "Sandığından Çok" adlı şarkıyı tekrar tekrar çalmaktan pek hoşlanıyordu. Bir gece saat dokuz sıralarında tam piyanoya yedinci ya da sekizinci kez para atmak üzereyken salona dört adam girdi. Sessiz adamlardı bunlar. Hepsi pardesü giymiş, hepsi türlü müzik âletleri taşıyorlardı. Aletlerin çantalarını açtıklarında içlerinden türlü türlü silahlar çıkardılar; hızlı, iş bilir hareketlerle Bruhl'e doğru uygun adım halinde yürüdüler. O dönüp baktığında, adamlar da silahlarını kaldırmışlar, ona nişan alıyorlardı. Odada başka hiç kimse yoktu. Üst üste yığılan patlamalardan oluşmuş bir gümbürtüyle birlikte seri halinde ışıltılar görüldü. Bay Bruhl düştü; adamlar da tek sıra halinde, uygun adım dışarı çıktılar. Hiç kimse tek kelime söylememişti.

Bayan Bruhl, eyalet polisleri ve otel müdürü, yaralı adamı konuşturmaya uğraştılar. En yakın kasabanın polis müdürü komiser Witznitz de uğraştı. Bruhl yalnızca homurdandı, onlara defolup kendisini yalnız bırakmalarını söyledi. Sonunda New York emniyet örgütünden Şef O'Donnell de hastaneye geldi. Bruhl'e adamların ne tip birileri olduğunu sordu. "Ne tip olduklarını bilmiyorum," diye hırladı Bruhl. "Zaten bilseydim de sana söylemezdim." Bir an sessiz kaldı, sonra acı bir sesle, "Aynasız!" diye ekledi. Şef içini çekip başını çevirdi. "Hepsi böyledir bunların," dedi. "Hiçbiri konuşmaz." Bay Bruhl bunu duyunca memnun memnun gülümsedi, sonra da gözlerini kapadı.

BİTTİ

Anneler, babalar, öğretmenler!

İlkokul, Anaokulu, Yuva, Kreş öğrencileri!..

Milliyet

KARDEŞ 4

■ Hayat Bilgisi Üniteleri İçin Şiirler ■ Hikâyeler ■ Masallar ■ Okuma Parçaları ■ Oyunlar ■ El Becerileri ■ Boyama Sayfaları

...VE ÖZEL EKİMİZ:
HAYVANLAR ALBÜMÜ

2 MİNİ ➡ •POSTER •KİTAP eki ile

ÇIKTI

UZAY GEMİSİNİN KAPTANI ÖFKEYLE BAĞIRDI:

"ÜÇ GÜNLÜK SUYUMUZ VARDI, KİM BİTİRDİ?..."

Eski çağlarda insanlar gelişigüzel yaşamışlar. Ama artık her şeyi dikkatli kullanmak gerekiyor. Şimdi bütün çocuklar harçlıklarını biriktiriyorlar.
Çünkü onların da bankası var: Türkiye İş Bankası!

TÜRKİYE İŞ BANKASI

CENAJANS